

dices primum magis aut equa. **Qua**
 mtenone si opus no potes. pura igno
 rancia. puta surreptione puta casu. **Q**
 si oem oio dissilacione ti ctitudo t' cusat.
 suade mchilomni nre t. et diato ap.
 temetipm. **De**hemens fiut nimis tep.
Quid deme illa feasser? si accepisset
 m me similit' p'iate. **E**t memeto me
 modo alloqui sponsa et no amia sp'osi
 instrue. **A**u alia ro e diligencia ob
 seruadi ne quis peccet et exploradi
 an peccet. et emendadi si pa'm fiut.
Aqua sane necessitate sponsa libera e
 soli uiues sibi. et ipi que diligit sp'oso
 pit et dno suo. **q**est deus bndict'
 m secula amen. **Sermo th**

Qllū tuū sicut
clūba momlia
 Solet ornari col
 lū mombus. nō
 ipis compai. **S**
 illi h' faant. quibus quia deppio nō tē
 deor. aliude nite e ut mediact. vñ
 se speciosas menaāt. **N**ā sponse collū
 ita m semetipō formosū. et tā deat
 quasi nā formatū e. ut ex m' m' fecus nō
 equat ornatū. **Q**uid em opus e pe
 grmōū fucos adhibe colorū au ipa et
 tanq' innata suffiat pulcrit'. **I**n tāū
 ut ipōū quoz q' ad ornandū momliū
 querūt. possit ad equae mitorē. **H**ne
 se mtelligi uoluit. qui m' m' quidem
 aollo ut asolet pende momlia. sed ipm
 pocus eē sicut momlia d'p'it. **P**unc
 iā muocādus e nob spūs s'cūs. **U**t si
 spūiales sponse genas sua dignacōe
 ebuit m uentre. ita eā ipius spūale

collū demonstrae dignet. **E**t meo qdē
 intellectu. quia m' m' cubit loqui q'
 senao. mchil m' m' uerisimilius p'ba
 bilius ue eluz. q' ipm aie mtellm col
 li noie designat. **T**u quoz idē ut arbi
 tror approbabis. **S**i adūtas silitudis
 rōne an nō quidē t' uidetur collū quo
 dāno uice fungi mtellē. **p**quetua
 aia t' m'at m se spūs uitalia alimēta.
 atz m quedā t' m'fundit uiscea morū af
 fectūq' suorū. **H**igū sponse collū.
 purus et simplex mtellūs ai m'uda
 et apta ueitate satis p' seipm i' m'beat.
 nō indiget ornamento. **S**i ipm magis
 tāq' p'asū momle aiaz decet' exor
 nat. ac p'm simile momlibus ipis
 describitur. **H**omū momle ueitas.
 bonū pūtas. siue simplicitas. bonū
 plane momle. sapē ad sobrietate. phi
 losophorū ul' hēticorū mtellēs nō hēt
 hūc m se pūtas. ueitatis q' m'ore. **e**
 iō mltū indigent. mltā auā gerūt ip.
 su' colorae. **e**t p'fucāe phaleis illorū
 et u' h'ais filog' m'orū. ne si mudus ap
 pareat falsi eāā t' p'itudo appareat.
Seātur Muremulas aureas faciē
t' amiculatas argento. **S**i faāā sm
 gularit' et nō plualit' faciē d'p'isset.
 absolute et mdubitant' eāā hoc loq'
 sponū p'omūaassem. **P**ūc autē uide
 ne forte magis sodalibus eius cōg'
 encius assignem'. **S**ponsam quasi cō
 solantibus tal' p'missione. qd' donec
 pueniat ad uisionē au' desiderio sic
 flagrat. **f**ruir sūt illi muremulas pul
 chras et p'asas. que sūt aurū orna
 mēta. **A**tz h' p'ca ut opinor q' fides
 ep' auditu. et quā diu p' fide' abulat'

et nō p spem danda opa potius in
struēdo auditu q̄ visu exiēdo.
Frustra nāq̄ intendi oculus qui nō
sūt fide mūdatus: cū solus mūdus sūt
corde uidendi copia p̄mittat. **S**eplū
uō ē: fide mūdab corda corū. **A**u
q̄ fides ex auditu. et ex illa usq̄ p̄ga
ao ē. meū illi or. nādis auribus
intendebāt. dū auditus sicut rō dōat.
uisus sit p̄para. **T**u inquit ossōsa
intuēde dilā m̄bias claritati: s̄ h̄
alterius temporis ē. **D**am̄ aut̄ in
p̄nāarū ornamentū auribus tuis.
qd̄ eū t̄ m̄tim cōsolacio: eū et sp̄a.
ad h̄ ip̄m qd̄ postulas. **A**c si illud p̄
ph̄e ei dicant **A**udi filiā et uide. **V**ide
desiccās: s̄ audi p̄us. **G**radus ē au
ditus ad usū. **P**rimū audi et m̄clina
aurē tuā ornamentis que faciemq̄
ut p̄ auditus obediētiā ad gl̄am pue
mas uisiois. **A**os auditui tuo dam̄
gaudiū et leticiā: nā usui nō ē n̄m
dāe. in quo pleitudo gaudiū et tui de
sideri ad īpleao ē. s̄ illius q̄ diligit
aīa tua. **I**p̄e ut gaudiū tuū plenū s̄
ōndet serpm̄ t̄: ip̄e adimplebit te leti.
cū vltu suo. **T**u m̄tim accipe ad cōso
laciōne muremulas has de manu m̄a.
cetm̄ delōnes in depectā eius usq̄
finē. **A**diūcēdū cūstomōi ei muremulas
offerūt. **A**ures inquit et ummadatas
argento. **A**urū diuinitatē ē fulgor. au
rū sapiā que de sursum ē. **H** aurū fulge
quedā quasi ueitatis signaculo spondet
se signaturos h̄n quib̄ id m̄stern ē sup̄
m̄ aulfices: atz m̄terius aīe auribus
m̄ ferturos. **Q**d ego nō puto eē aliud
q̄ t̄p̄e sp̄itales quasdā silitudines et

in ip̄is puiffiā diuine sapiē sensa aīe
contemplatis conspectibus m̄portare.
ut uideat salte p̄ speculū et m̄emigmate.
qd̄ nōdū facie ad facie ualet ullaten.
intueni diuina sūt et nisi ex p̄te p̄s̄
m̄ cogita que effam. q̄ quō uideh̄ h̄
mortali corpe fide ad habēe statū. et
n̄dū p̄opalata p̄spiciū substantia lūis
t̄m̄ p̄ue m̄idū cōtempla. ueitatis p̄ca
suas agē m̄ nos. ul̄ ex p̄te p̄s̄tūt: ita ut
m̄ liceat usurpāe eā alni m̄m̄ au h̄
datū desup̄ sūt illud apli. **S**ūt cognosca
ex p̄te. **I**te **E**gypte cognoscam̄: et ex
p̄te p̄ph̄am̄. **C**ū aut̄ diuinitus aīquod
raptim et ueluti in uelocitate d̄p̄rūsi
lūis m̄lupēt menti sp̄ū excedere
sue ad tēpamentū m̄m̄ splendoris
sue ad doctine usū: continuo nestio
v̄n̄ assūt p̄magmatōie quedā irū t̄e
riōrū silitudines. in fuf diuinitus sensu
conuenient̄ accōmodate. quib̄ quodā
ad umbratus purissimū ille ac splēdi
dissim̄ ueitatis radius et ip̄a aīe tole
rabilior fiat: et quib̄ illū cōtāe uolūt
capabilior. **E**stimo t̄n̄ ip̄as formari
in nobis scōū suggestiōibus angeloz.
sicut e contrio contrias et malas ip̄as
m̄missiones p̄ angelos malos nō dubū
ē. **E**t fortass̄ h̄m̄c r̄ ē speculū atz e
mgma ut d̄p̄i p̄ quod uidebat apl̄.
ex istius p̄uis pulchris q̄ p̄magmatōie
angeloz quasi mambus fabricatū: q̄
ten̄ et da eē qd̄ purū et absq̄oi fa
tasia corporearū p̄magmū am̄ sen
ciam̄. et eleganc̄ q̄libz silitudines
q̄ id digne uestitū appuer. m̄stern
deputem̄ angelico. **Q**uod signasse
ex p̄ss̄q̄ uide. alia t̄p̄tāo dicēns.

Silitudies auri fabfaciem tibi: et
 distinctionibus argenti. Unū ē aī
 distinctiōnib' argenti: et unūculatas
 argento. In quo m' significatōe uidet'
 nō mō silitudies mty p' angelos sug-
 gen s' mitorē quoz eloqui p' ipōs ep'ti-
 secus mīstrai: quo congrue atq' decet'
 ornate et facilius ab auditoribus ca-
 piam' et delectabilius. Quod p' dicit'
 quid eloquio et argento: dicit' eph'ia.
 Eloquia dñi eloquia casta: argenti u-
 ne epamānū. Itaq' illi celestes amīst-
 torū spūs p'gnant mēris sponse fa-
 ciūt muremulas aureas unūculatas
 argento. Vide aut' quō illa aliud cup'
 et nitenti ad cōtemplatōis quietē
 labor p'dicatōis r'pōnt' et p'actū spō-
 si p'senciā filiorū sponsi pariedorū a-
 lendorū p'solliatudo t' uig'it'. Neq' nē
 tm accidit illi h' s' et alia uice ut mei-
 m' aī sponsi a'plexus et oscula suspiat'.
 r'nsi est ei quia meliora sūt ubi tua
 omo: ut eph' se intelliget mēim atq' ad
 dandū lac puul' nutendū q' filios r'no-
 tari. Fortass' et malis cantia h' loais. h'
 ipm tu quoz n' pig' sis ad inquirēdū p'
 tēp'm adūtē potēis. An nō r' s' ista quō
 dā m' s'cō patriarcha iacob p' figurabat'
 aī frustrat' optatis diuix' ep'stat'is
 tachelis amplexibus p'sterili et deoā
 fecidā et l'pam mutus atq' ignarus
 accep'. Ita g' nūc sponsa sūre cupiēs
 et inquirēns ubi in mediānis horis
 dilais pascat et cubi: muremulas p'
 eo r'portat aureas unūadatas argēto
 sapientiā at' eloquēciā: haur' dubiū
 quū ad p'dicandis opus. Docem' eph'
 sane mēmitterēda plenūq' dulcia osu-

la placāna ubi n' q' sibi. S' illi omēs q'
 mortu' ē p'obus eē uiuendū. De qui
 bñ de deo et sentie et doqui accepit
 si questū estimēt pietatē: si q'ntant
 ad manē gl'az qd' ad luf' dei accēpat
 erogandū: si alia sapientes hūilibus
 nō consēciāt. Paucāt qd' in pphā le-
 git': dicente dño. Dedi eis aurū me-
 ū et argentū meū ipi aut' de argēto
 et aūd meo opati sūt baal. Tu nō au-
 di quid sponsa accepta hinc quidē tēpa-
 tōne. m' nō p'missione r'ndit'. Neq'
 em' ul' de promiss' extollit' ul' p' r'p'ulsa
 nasat'. S' sicut sēptū ē. corripe sapientē.
 et amabit te: et uē p' ad donaciōes
 et ad p'missiones p'stat. quāto magn'
 es hūilia te mōibus. Quod ex eius r'
 p'nsione melius utriūq' patebit. S'
 ipā si plag' discussio in aliud sermone
 p'napiū differatur: et de h'is que dñi
 sūt gl'orificem' sponsū eate dñm m'm
 ihm p' qui ē deus bñdictus in sc'dā d'

Sermo xlii
 Vm eēt ip' macu-
 bitu suo: nardus
 mea dedit odore
 suū. h' sūt ūba
 sponse que i hodi-
 ernū diē distulim'. h' r'nsi qd' dedit
 ubi m' p'ata ē asponsō: nō tñ s'pōs s'
 eius s'odalibus. Quod facile ē adūtē
 ep'ubis ip'ius. Cū ei nō dicit q' ad se-
 aī dā p'sonā aī eēs ip' macubitu tuo.
 S' ai eēt in acubitu suo: p' qd' nō ad ip-
 sū loqua' s' de ipō. Puta p'm' spōsū ubi
 eā q'ten' usū fuit a' corripuit a' r'p'sit'.
 opta ex suffusione genarū uerecūdia
 cessisse loco. ut illa se absente loquet'

liberius se sentiet. Et si pauidior ut
affollet q̄ oportuit. et deiectione aīō frā.
fodalū eā consolacōnes erigeret. Et
tū et p̄ferm̄ facē nō neglexit. q̄m
iudicauit p̄tempore oportē. Sed ut
clarū t̄mquet quātū sibi nulla corrept̄.
cōplacuit quippe q̄ sensit digne et pro
ut oportuit acceptū. nō sane se an̄ abse
tauit q̄ ex habūdānaā qd̄ nō ē dubiū
cordis prouipet̄ in laudē ei⁹ et genay
colligens pulchritudine cōmēdaet. Pp̄
terea et qui cū ip̄a t̄manent blande
loquū. illi et mureā offerūt. factes
dñi uolūtate. Ad ip̄os q̄ r̄sio eius.
Et tral̄ quidē contemp̄io scematis sic se h̄y.
Sz p̄usq̄ ex hac testa nudaū sp̄s
elucē inchoem. Dico unū b̄uit. Scl̄p
cui sua obuiugatio sic r̄idet. quē ad
modū hēm? formā p̄ntis loa. Vnā
magis neminē obuiugae nāe sit. h̄
ei melius. Sz qm̄ in uultis offendis
om̄s. in tacē nō lig. cui ex officio in
cūbit p̄cantes arguē. magis aut̄ ur
get aitas. Quod si arguēs et fecēs
qd̄ meū ē illa aut̄ p̄cedens in sp̄ago
nīmē qd̄ suū ē faciat neq̄. ad̄m̄
illā s̄ t̄itat. ad me uacua t̄āq̄ in
culū feriens et r̄stiens. quid me am
m̄ tūc h̄re putatis fr̄es. P̄one angor.
nōne torqueor. Et ut in usurp̄e al̄p̄
exūbis m̄grū qz de sapia nō possū p̄ior
coartor eduobus. et quid digā nescio.
placē ne in meo qd̄ locutus sū qm̄ qd̄ de
bui fea. an p̄mā agē sup̄ ū meo. qz
qd̄ uolum nō r̄cipi. Volu m̄m̄cū p̄mē
hostē et eripe fr̄em. et nō sic fea. magē
aut̄ orū accidit. P̄ales aīāz et ad̄p̄aūyri
Siquidē accessit et contemp̄tus. Adunt

audie te m̄q̄. qz nolūt audie me. Di
des qm̄ maieſtas cōtepm̄. Nōte pu
tes me solū p̄esse. dñe locut̄. Et ad
d̄p̄it p̄phē. d̄p̄it et apl̄is. Qui uos p̄
mit aut̄ me p̄mit. Nō sū p̄ph̄a nō sū apl̄.
et p̄phē tū et apl̄i audis d̄cā uice fir
gor. et quib⁹ nō equor m̄it. r̄pl̄ari ai
ris. Et si ad meā n̄llā confusioē. et si
ad ḡnde p̄icūlū in sup̄ cathedra moy
si sedeo. qm̄ nō uedico in uita n̄ exp̄io.
grām. Quid tū. Num uē ideo cathedre
nō defecit. qm̄ occupata ē ab indigno.
Eaā si scribe et p̄haīsci meā sedeat̄. i
quit. q̄ d̄cāt̄ facite. P̄lerūq̄ eaā in
p̄cāā cōtepm̄ uigūt. ita ut aliquis nō
solū nō auct̄ corrigi obuiugatus. s̄m̄ sup̄
obuiuganti indignet̄. more fr̄encha
manū media r̄pl̄entis. P̄l̄na p̄stias.
Mediāt̄i uasat. q̄ nō uasat. sagittā
tū. Est em̄ qui sagittat in obsid̄ r̄os
corde. q̄ et temp̄m nūc sagittauit ad
mortē. et millū nō cōmoueis. N̄llū
indignat̄. qui sanū t̄fici cupio. Jus
cinn̄ et nolite p̄cāe m̄quit. Si p̄cā n̄
terit̄ nō solū m̄ime p̄cās. s̄ et qd̄ p̄cā
tas ex̄imnas. P̄uc uō et p̄cā r̄imes
medicamentū r̄spuēdo. et p̄cāe op̄ois
irracōnabil̄ r̄irastendo. erē sup̄ modū
p̄cāe p̄cā. Aliquocō additur. et
pudenciā. ut nō mō in p̄cāent̄ feat̄
qd̄ corrupit. s̄ eaā id̄ vñ r̄sp̄henditur
i p̄udent̄ defendat. N̄ plane de sp̄aco
P̄rons m̄q̄ mulcis meūctis fr̄a ē.
nolūsti erubescē. Et ait. Recessit qd̄
meus ate. ul̄ nō uasat. Solo in
ditu cont̄miso. Sentis ne qm̄ p̄uili
quātq̄ horrois et timois r̄e sit p̄cā de
fensio. Dicit̄ it̄m. Ego quāq̄ amo ar

et in dissimulatione inspicias et sine
pallidione diuidices: nō dubito quā
hūilicis et tu moalis tuis factus uul-
or tūl' eohac uca cognicione tui: q̄ms
nō dū fortasse id eē pacaia moail aloz
Eis igit' hūil' q̄ deope mēim uūtatib'.
et nūme ad de amois in fisione.
Pa si uūtatib' ipūis q̄ t' ucaat atq' sa-
lubat' demonstrant sicut splendore
illuūatus ita affais amore fuisse:
uoluisse pauldubio qd mte eē eadē
dote omīs tenē sūam: q̄ ipūm^{quid} uūta-
te hūe cognoscat. **Sane** qd mte eē di-
perū: qm̄ plerūq' nō expedit in no-
tescē oibus oīa q̄ nos scimus de nob':
atq' ipā uūtatib' aūtate et aūtatis uū-
tate uetam' palā fieri uelle qd noce-
at agnoscenti. **Alioquē** si puato amore
tū tentus detines pū mē te uūdiaū
uūtatib' m dūsiū au dubū eē minus te
uūtatē dilige q̄ au ipū p̄fero ul' cōmo-
dū ul' honorē. **Vides igit' nō eē dīpim**
hoiem de seipō nō alitū iā sapē uūtatē
hūe r darguū: et hūilibus consētie
sponte mūne aūtatis ad iūtū. **Illud eī**
nūtatib' e: h' uolūtis. **Semipim** q̄
mānuū inquit formā hūilūtatib' r
dens: **Ipē** se q̄mānuū. **Ipē** se hūili-
aūt' nō nāt. **Iudiciū:** Fūri aūtate.
Poteat nūmū **De** se et cōteptibile
demonstrāe: f plane nō ipūtatē: qm̄
facbat sapim. **Volūtatē** p̄m hūilis fuit
et nō uūdiaū. qui talē seoptulit q̄lē
eē nesciuit: magis aūt placuit nū-
mū ipūtai q̄ se sūmū nō ignorabat.
Deiq' aut. **Disate** a me: q̄ mntis sū
et hūilē corde. **Corde** dixit. cordis
affai: q̄ uolūtatē. **Iaz** nūtatē expulit.

† serui accipies
et formam

q̄ uolūtatē confessus ē. **Nō** em̄ quō e'
uel tu in uenimus nos in uūtatē dig-
nos **decore** et cōteptū. **Dignos** omī
q̄māntate et inferioritate: **Dignos**
enā supplicis dignos plagis: nō iā
ita et ille. **Que** tū cōptis e oīa quia
ipē uoluit tanq' hūil' corde: hūilis uidet'
hūilūtatē q̄ cordis suū affectio: nō
q̄ cōtōdit disaūssio uūtatib' p̄ca dū
hāc uolūtatē hūilūtatē spēm: nō i dū
guatōe uūtatib' hūilūtatē mē nos i fūssōe
reari: quia cordis e: quia affōis q̄
uolūtatib' **An** uō rē: tu iudiciū. **Iaz**
enā h' tuo eā q̄māmet' iudiciū: **Digne**
Adiōne eandē assignarim q̄ aūtate constat
q̄māntū. aūtate minoratū ab āgellis
aūtate p̄ntibus subditū. aūtate bap-
tiste mambus m dmatū aūtate curie
in firma passū. aūtate postmo morti
obnoxii: cruce in gloriū cōtūsse. **Et**
et h' itū tū cōsīdēare arbit': rē ne
eā hāc ipā hūilūtatē ita aūtate ca-
lentē herba hūil' et calida: i m dō pu-
tauem̄ designatū. **Et** si ita aūtā p̄ba-
uis p̄babis em̄ rōm māifestissime ac-
quiescens: tūc si iā apud teipm̄ hūili-
tus es. nāriana i' hūil' q̄ sūtatib' inco-
et corda uūtas sensibus ingēit aūtē uū-
lantis: adhibe uolūtatē. et fac de nū-
tūte: qm̄ nulla e uirtus sū cōuenē'
uolūtatib'. **Sic** aūt fiet istud si nobis
alter appāere foris q̄ te mūcis mntis
Alioquē tūc ne de teipō legas: **Cū**
dolose egit in cōspai eius: ut iūctat
iniquitas eius ad odiū. pondus i quib'
et pondus: q̄phōiatio e apud deū.
Quid eī. **E** u dō p̄caais i seō apud
teipm̄ uūtatib' trutina pondēatus.

et fons altius p̄ci menciens maior
 te pondē uendis nob̄ q̄ ab ip̄a acce
 p̄isti. **T**ime deū. et noli hanc rē
 pessimā facē: ut q̄ hūaliat ueritas
 extollat uolūtus. hoc em̄ ē ī sistere
 ueritati: h̄ pugnat̄ cōtra d̄m.
Magis aut̄ acquiesce deo et sit uo
 lūtus ueritati subdita: n̄ t̄m subdita
 serua iota. **R**ōne deo inquit sub
 iecti cū aūa mea. **A**t parū ē cō
 subiectū deo n̄ s̄is et omni hūane ca
 tūe p̄ d̄m. siue abbati tanq̄ p̄cellē
 ti: siue pontibus ab eo constitutis.
Ego plus dico: subdē paribus: sub
 dē et minoribus. **S**ic eī d̄eret nos īst
 cōm implere iusticiā. **V**ade et tu ad
 minorē: si uis in iusticiā eē p̄f̄us.
Deter in feioi: m̄oate in d̄m̄ato.
Hem̄ faciens h̄ies et ip̄e ad te sponse
 sermonē q̄ dixit: qz nardus mea
 dedit odorē suū. **O**dor deuocō ē: o
 dor bona opinio. q̄ ad oēs p̄ueit. ut
 p̄ se bonus odor m̄ oī loco. **S**pectabilis
 sibus: amabil̄ oībus. **N**on p̄t hoc
 hūil̄ q̄ ueritas ad hūilitatē cogit. qm̄
 sibi h̄ illa: et core nō patitur. ut spar
 sa fons fois īdolet: magis aut̄ nō h̄
 odorē qz nō h̄t et deuocōnē: ut pote
 am̄ nō sponte negligent̄ se hūiliat.
Sponse nō hūilitas tanq̄ nardus p̄
 git odorē suū: amore calens. deuocōe
 uigens. opinione īdolens. **S**ponse
 hūilitas uolūtaria ē. p̄petua ē frūti
 fa ē. **O**dor eius n̄ r̄phensione ex
 tiat: n̄ laude. **A**udicat. pulchre
 sūt gene tue sicut turtuis: et o collū
 tū sicut colūba monilia. **A**ccepat et

ip̄missionē ornatus aurei et michelome
 tū cū hūilitate r̄idet. q̄ quāto se maiorē
 audit tanto se hūiliat in oībus. **N**ō
 gloriat̄ in meritis: n̄ in laudes suas
 hūilitatis obliuiscitur: q̄ et hūilit̄ cō
 fitetur sub uardi noīe. **A**c si uoce uigis
 maie dicit. **P**ullus in meiti cōsaa sū
 ad tantā dignacōnē: n̄ q̄ r̄spicit de
 hūilitatē aalle sue. **N**ā quid ē aliud
 nardus mea dedit odorē suū: q̄ pla
 aut mea hūilitas. **N**on mea inquit
 sapia: nō mea nobilitas: nō mea pul
 chritudo q̄ nulla erant in. **E**que sola
 meāt hūilitas dedit odorem suū: so
 lutū. **S**olito plag deo hūilitas. **S**olito
 plane atz ex consuetō exelsus d̄ns hu
 milia r̄spicit: et iō cū eēt ip̄ in accubitu
 suo: in exelso habitaculo suo: illuc
 quoz hūilitatis odor ascendit. **I**n altis
 h̄t tar m̄at: et hūilia r̄spicit in celo
 et in tra. **E**rgo cū eēt ip̄ in accubitu
 suo: nardus sponse dedit odorē suū.
Accubitus īgis sinus ē p̄as: qz p̄ in
 p̄re filius. **N**ec dubites īgem hūc
 eē dementē: au phem̄is accubitus
 ē p̄ne benignitatis dul̄ forū. **M**e
 ruz clamor hūilū ascendit ad eū au
 fons pietatis ē mansio: au familiaris
 suauitas cui consubstantialis hominis
 ē au iō totū q̄ ē de p̄re ē. ut ml p̄s
 in r̄gia maiestate n̄ p̄mū hūilū ip̄i
 daco suspicetur. **D**emq̄ p̄ miserā
 mopū et gemitū paup̄ū. n̄ expurgā
 d̄ d̄ns. **H**ozū q̄ consaa sponsa utpote
 domestica atz caissima nō putat se
 artādā ab accubitu sponsi penuria

meitorum. sola de humilitate presumens.
Regem demum notat. nam sponsus in
terram terram in episcopate non audet. et
in alto humilitate fatetur. nunc sic tunc diffidit
humilitas. **P**rimittit eandem potestatem
hunc congruentissime aptat sermo
nem. si recordaris illos dies quibus
assumpto domino ubi carus pater et sedere
in depecta pater illo suo antiquo no
bili atque glorioso acubitu discipuli
erant congregati in loco uno perseverant.
Unanimiter in oratione. cum mulieribus
et matris matris Iesu et fratribus eius.
Ratione tunc videtur. in uera tunc tunc
nardum puule et epidantis sponse
dare odorem suum. Deique cum frater est
repente de celo sonat tangit aduenie
tis spiritus uehementis et impleuit
totam domum ubi erant sedentes.
an non mirum paupercula tunc dicit
potuit. cum esset in acubitu suo
nardus mea dedit odorem suum.
Patuit pro tanto omnibus in loco manentibus
quod gratia humilitatis et gratia humilitatis
placidus odor ascendeat. cuius mox
tanta copiosa et gloriosa remuneratione rursus
sunt. Et tunc illa non magis beneficia
fuit. Audi enim quomodo mox impleta de
uotione parat se ad omnia mala
preferenda pro nomine eius. **N**am sequitur.
Fasciculus meus in mirre dicitur. in
ubea mea commorabitur. Infirmitas
mea non sinit ulterius progredi. **H**
solum dico. quia tribulacionum ama
ritudines sub mirre nomine dicit se
subie patam amore dilecti. Reliquum
capituli alias persequemur. si tunc

exortatus a nobis spiritus sanctus affuit. quomodo
intelligere faciat. uerba sponse que ipse in
sponsando foruit. sicut nouit ille cui
ipse spiritus est laudibus conuenire sponsi
ecce Iesu pro domino nostro. qui est deus ben
dictus in secula amen. **Sermo xliii**

Fasciculus mirre di
lectus meus in
ubea mea commorabitur.
An in nomine dilecti.
An in acubitu.
gio. non in uerba

sponse Magna humilitatis uirtus. cui
eandem deitatis maiestatis tunc facile se man
nat. Cuius in uerbae nomine uocabulum
amarae mirre est. et qui longe car
in bene frater est ipse. Fasciculus mirre di
lectus meus in Mirra amara res. du
ra et aspera tribulacionum signum. Ea sibi di
lecta causa in nomine prospiciens tribula
tionum id loquitur. confidens se omnia uerba
subitura. Ibant magis gaudentes dis
cipuli a conspectu consilii. quoniam digni
habiti sunt pro nomine Iesu contumelia
pati. Ipea demum non fastem fascicu
lum dilectum dicit. quod leue pro amore non
ducat quod laboris immineat et dolore.
Vnde fasciculus. quia puulus natus est
deus. Vnde fasciculus. quia non sunt condigne
passiones huius temporis ad futuram gloriam que
reuelabitur in nobis. Idem inquit quod in pro
bi est momentaneum et leue tribulacionis
meae. super modum in sublimitate eterni
pondus glorie operatur in nobis. Et quod
quod nobis in genere animalis glorie. quod non
est fasciculus mirre. An non fasciculus

uigū suave et omne leue. nō q̄ leue
 in se n̄ em̄ leuis in se passiois aspi-
 tas. mortis amantudo: s̄ leuis tñ amā-
 ti. Et nō aut tñ fasciculū mirre di-
 lais meus: s̄ in inquit que diligo.
 fasciculus ē. Vñ et dilam̄ notat. m̄ano
 dilam̄o uim̄ oem̄ amaritudinū sup̄ae
 molestiā: et q̄ fortis ē ut mors dilcō.
 Et ut scias illā nō in se sed in dño glai-
 neq̄ de ip̄a utute sed de dñi adiutorio
 p̄sumē fortitudinē: dicit illū m̄ uba
 sua comozaturū cui scia decantet.
 Ecā si abulauo in medio vmbre mor-
 tis: nō timebo mala qm̄ tu meū es.
 Mem̄ me in vno superiorū sermonū
 duo sponse uba congratulacōne dixisse
 atq̄ compassionē: iux̄ pauli doctrinā
 dicentis. gaude cū gaudentibus. Re-
 ce cū flentibus. Quia uō m̄ adūsa
 et prosa usans nouit ut ubiq̄ piacula
 nō de sē. mediū huiusmodi vberū
 suorū uult h̄re dilam̄: cui adūsus utq̄
 continua p̄ccōne inuinitū n̄ leta ex-
 tollat: n̄ t̄na deiciat. Tu quoz si
 sapio inuitabis sponse prudenciā: atq̄
 hūc mirre tā carū fasciculū de p̄napa-
 litu p̄tois nec ad horā paciēis aufer-
 ri: amara ē: om̄ q̄ pro te ptulit s̄ in
 memoria t̄nēs et assidua medita-
 cōne r̄uolues: quo possis dicē et tu.
 fasciculus mirre didais meus in m̄
 uita mea comozabit. Et ego fr̄es ab
 incante mea cōsione pro aduomitoz.
 que in de sē senaebā hūc in fasciculū
 colligae et inter uba mea collocare

ciāui. collectū ex omnibus ap̄ietatib⁹
 et amaritudinibus dñi mei? p̄mū
 uidelz infantiliū illarū nātū. dem̄
 laboz quos ptulit in p̄dicādo. fati-
 gacōnū in discurredo. uigiliarū in
 orando. teptacōnū in ieiunādo lac-
 marū in cōpacendo. insidiarū in
 colloquēdo: postremo piadorū in
 falsis fr̄ib⁹: cōuiciorū. sputorū cola-
 phozū. sublanacōnū. exp̄bracōnū.
 clauozū. horū q̄ silū: q̄ in salutē n̄a
 gr̄is silua ewangelica copiosissime
 nosatur protulisse. Vbi sane m̄: odo-
 rifere mirre hui⁹ ramusculos m̄ime
 p̄termittendā putauit ecā illā mirrā
 qua in cruce potatus ē: s̄ neq̄ illā q̄
 uidelz unctus ē in sepulchrū. quarū i p̄
 ap̄hauit sibi meozū amaritudinē p̄coz:
 in scā futurā incorpōne m̄ corpis
 dedicauit. Memoriā habūdancie sua-
 uitatis horū eructabo: quo aduipēo.
 Inetm̄ nō obliuiscar misēacōnes is-
 tas: quia in ip̄is uiuificatus sū. Has
 olim sc̄is dauid cū lacrimis r̄quirebat:
 ueniant in m̄q̄ens misēacōnes tue
 inuā. Has et alius quidā sc̄orū cū gēnu
 meozabat dicens. M̄e dñi multe.
 Q̄z m̄li iges et p̄p̄e uoluerūt uide:
 et nō uiderūt. Ip̄i laborauerūt: et e.
 in labores eozū m̄m̄. Ego messui mir-
 rā: q̄ illi plātauerūt. N̄cti h̄c salu-
 tatis fasciculus seruatus ē. Nemo tol-
 let eū ame: m̄ uba mea comozabit.
 Her medicū dixi sapias: in h̄is iusticie
 in p̄ccōne constitui: in h̄is plenitudi⁹

facie. in hinc diuicias salutis. in hinc co-
piae mentium. Ex hinc in mediu potus
salutis amantudinis. Ex hinc rursu suauis
unctio consolacionis. Hinc me erigunt mad-
idus. in p[ro]p[ri]is r[ati]o[n]ib[us]. et in letia tristia
q[ue] uite p[ro]p[ri]is uia r[ati]o in cedenti tutu
plent ubiq[ue] ducant. hinc in mala
inimica propulsando. Hinc in coaliant
mudi iudice. du[m] emendu[m] p[ro]p[ri]is
mit[er]e huilem[us] figurat. du[m] no[n] solu[m]
placibile s[ed] et imitabile r[ati]o[n]ant eu[m]
qui inaccessibilis e[st] p[ro]p[ri]is. tri-
bilis apud r[ati]o[n]es t[er]re. **Dea** h[ic] in iore
frequet sicut uos satis. **hec** in corde s[ed]
sicut fat deus. **hec** me stilo admodu[m] fa-
miliaia sicut appaet. h[ic] mea sublimior
inim[us] philosophia facie ih[esu]m et h[ic] ana-
fip[er]u. **Non** r[ati]o[n]is sicut sponsa ubi uidet
in meridie. que leuis apletor mea in
bracia ubia comorant. **Porquid** ubi
pascat in meridie. q[ue] in tuco[n] saluato-
re in cruce. **Iud** sublimis. istud sua-
u[us] p[ro]p[ri]is illud. h[ic] lac. **Hoc** uiscer[is] r[ati]o[n]is
at p[ro]p[ri]is. h[ic] r[ati]o[n]is ubia matru[m]. et
io[m] in ubia mea comorant. **Huc** et
uos dilectissimi ta[m] dilecti[m] fasciculu[m] col-
ligite nobis. h[ic] medullis in ferite
cord[is]. **hoc** in mente aditu[m] pectoris. ut
et uobis in ubia comoretur. **Habere**
i[n] sp[irit]u no[n] r[ati]o[n]is in humeis fa[n]c[us] p[ro]p[ri]is oculo.
ne portantes et no[n] odorantes et onus
p[ro]p[ri]is et odor no[n] e[st]at. **Memetote**
quia accepit eu[m] simeon in ulnis suis.
maia gestauit in utero fouit in g[ra]uio.
sponsa sibi in ubia collocauit. **Et**
ne quid p[ro]p[ri]is factu[m] e[st] ubi in ma-

nu zacharie p[ro]p[ri]is. n[on] no[n] et quoru[m]da[m] alioz
Arbitroz et ioseph uiru[m] maie sup[er] genu
a illi frequet ar[ati]o[n]is. In om[n]is an[im]e eu[m]
habuerunt. et nullus r[ati]o[n]is. **Exemplo** g[er]
sint uob[is]. ut et uos sicut faacti. **Si**
an[im] oculos habueritis q[ue] portatis. pro-
cto uidentes angustias d[omi]ni leuius
u[er]as portabitis. **no[n] p[ro]p[ri]is auxiliante eme**
sp[irit]o. q[ue] e[st] deus b[en]ed[ic]t[us] in sala amer[us].

Sermo xlv

Qtrus apr[us] dilas

di meus in m

uineis engaddi.

Si dilas in mirra.

multomagis in bo[n]a

suauitate. **Ergo** d[omi]n[us] in eis ih[esu]s
mirra in m[ort]e. **botrus** in sur-
rectio[n]e. **serp[er]** in salubrimu[m] t[em]p[or]e
in potu. in lacrimis in m[er]itura.
Mortu[us] p[ro] p[ro]p[ri]is ma[tr]is. et r[ati]o[n]is
p[ro] iustificac[i]o[n]e n[ost]ra. ut p[ro]p[ri]is mortu[us]
uiscer[is] uiuam. **Ite** in p[ro]p[ri]is luyisti.
bibisti amantudine. **Sicut** ta[m] e[st] p[ro]p[ri]is
rasti in p[ro]p[ri]is uite uita sanctio[n]is. mu-
tata e[st] in mirre amari. in uinu[m] q[ue]d
lenificat cor ho[m]inis. **Et** fouisti h[ic] ill[ud].
significauit q[ue]d salatei oblatu[m] e[st] in
cruce mirratu[m]. et io[m] noluit bibe
qm[od] istud facebat. **Tu** g[er] p[ro]p[ri]is mirre
ut dixi amantudines uinu[m] uocidit
expiens. h[ic] autem et r[ati]o[n]is dicit po-
tels. **botrus** apr[us] dilas meus in
in uineis engaddi. **Engaddi** dil[us]
h[ic] in iustac[i]o[n]e. et uinu[m] a b[e]n[e] m[er]itu[m]
seruuit. **D[omi]n[us]** n[ost]r[us] fons hodi[us]. et bap-
tisma gen[er]u[m] lacrimas q[ue] p[ro]p[ri]is ap[er]te
designat. **D[omi]n[us]** et oculus t[em]p[or]is.

et lacrimas eorum fidari et temptationes que
 nunc vniuersi desunt vite hominis sui tunc
 p[ro]p[ri]a. Et et plus genam q[ue] abula
 bat in tenebris. nunc p[ro]p[ri]a laqueus tempta
 tioni agnosce. ac p[ro]p[ri]a n[on] euade potuit. do
 n[on] p[ro]p[ri]a illi qui illu[mi]nat oculos r[ati]o
 ap[er]it oculos fidei. donec uenit ad eccl[esi]am
 q[ue] oculos temptatione. donec se redidit
 vniuersi sp[irit]ualibus instruend[um] q[ue] illu[mi]na
 ti sp[irit]u sapie[n]t[ie] et suo exp[er]im[en]to docti possit
 uenit dicit. q[ue] n[on] ignoram[us] astucias
 dyaboli et cogitationes eius. **Botrus**
cypr[us] dilais meus in vineis engad
di. Ferunt in engaddi arbutulas
 balsami esse. q[ue] in modu[m] vinearu[m] ab
 indigenis extolunt. et in forsita ui
 neas appellauit. Alioquin quid facer
 botrus cypr[us] in vineis engaddi. **Et**
vm[us] botros deuineis in vineas h[ab]et
portauit. Solet siquidem vniu[er]si ubi
 de est aliu[m] de eucl[us]i. no[n] ubi adest.
 Ergo vineas engaddi dicit plebes
 eccl[esi]e. q[ue] h[ab]et balsami liquor[em]. sp[irit]u ma
 suetudis. in quo puuloru[m] ad m[er]it[um] te
 neitudin[em] blande fouet. et dolores
 penitentiu[m] consolatur. Et et si quis finit
 finalis delicto p[ro]occupatus fuit. uir
 eccl[esi]asticus qui h[ab]et sp[irit]u[m] ia accepit
 ta ciabit mox h[ab]et. in stru[ct]io[n]e in corde
 sp[irit]u lenitatis. consideras seip[s]m ne p[ro]p[ri]a
 t[em]ptetur. In h[oc] t[em]p[or]e quotquot vap
 t[em]p[or]andi su[n]t. ead[em] corpali. ead[em] oleo ma
 teriali vng[ue] consuevit. Quia uo[n] est vol
 nea illius qui madit in latnes. et in
 mento corp[or]is p[ro]p[ri]a samantam eccl[esi]e e[st] de
 potatus in stabulu[m]. no[n] in oleo oleo h[ab]et
 uino simul et oleo samitate rapiunt. ne
 cessaru[m] h[ab]et sp[irit]ualis medicus ead[em] vniu[er]si

ferudi zeli cu[m] oleo mansuetudis. au[tem] sa
 ne conuenit no[n] mo[n]do consolari pusillanimes
 s[ed] et coram inquietos. **Et** em uideit
 i[n] qui uulneatus e[st]. q[ue] p[ro]p[ri]a uenit blandis
 ac lenibus hortamentis quem cu[m] p[ro]p[ri]a
 gata su[n]t nunc emedatu[m] magis aut forte
 ead[em] ab utem[ur] sua mansuetudine et pacie[n]t[ia]
 negligentior[em] fieri. et in p[ro]p[ri]a suo ead[em] seu
 rius obdormire. frustrato ta[m] suauit[er] o
 leo monitoru[m] oportebit sane mordacio
 bus vni medicamento et vniu[er]si co[m]p[er]u
 tiois in fide diuis videtur eo i[n] p[ro]p[ri]a
 atq[ue] in uetombus age[n]t[em]. et si cu[m] r[ati]o[n]it
 et duritia tanta e[st] ead[em] censure eccl[esi]e
 astice baculo p[ro]p[ri]a contemp[er]e. **Et** vni
 h[oc] illi vniu[er]si. **Et** em in vineis engad
 di vniu[er]si inuenit. f[er]o leu. Querat q[ue]
 in ap[er]to na[m] illa insula ferat e[st] vniu[er]si et
 vniu[er]si optimi. tollensq[ue] in sibi in gente
 botru[m] que olim exploratores de isrl[em] t[em]p[or]e
 uecte ferebant. chor[us] prophetaru[m] p[re]c
 dent[em] et subsequente[m] ap[er]t[um]. mediu[m]
 aut[em] ih[esu]m pulchro semate figurantes.
 Hunc q[ue] botru[m] accipiens dicit. **Bo**
trus cypr[us] dilais meus in vineis
engaddi. Vidim[us] botru[m] i[n] uideamus
 qualu[m] zeli vniu[er]si exp[er]imat[ur] ex eo. **Et** et
 si peccauit homini. homo p[ro]p[ri]a nunc
 i[n] dignat[ur]. s[ed] magis quasi que[m]dam ei sua
 uissim[us] balsami rore sudane p[ro]p[ri]a exib[et]
 co[m]passionis affectu[m]. h[oc] sanus vniu[er]si uenit
 et ia audistis. s[ed] no[n] ad istis forsitan.
 Dicitu[m] na[m]q[ue] e[st]. q[ue]d ex confide[n]tione sui
 ip[s]ius aug[ustinus] ueniat mansuetu[m] ee ad o[mn]e.
 du[m] homo co[n]silio sapientissim[us] pauli. ut
 pie condescende[n]s facit p[ro]occupatis in p[ro]p[ri]a.
 confideat seip[s]m ne et ip[s]e t[em]ptetur.
 An no[n] deniq[ue] h[ab]et amor proximi in

dicē r̄hit: de quo in lege mādatur.
Diliges proximū tuū sicut teipm.
Ex intimo sane hūano affectibus
p̄mordia ducat ortus sui fīna dilecō:
et de insita hōm̄ ad seipm̄ nāli q̄dā
dulced me tāq̄ de hūore t̄eno sūt p̄
culdubio vegetacōne et v̄m̄ p̄ sp̄i
rāte q̄dē grā desup fructus pturit
p̄ictatis: ut q̄d sibi aīa nālit appet
natūe consedi id ē alti hōm̄ iure q̄
dā hūanitatē ubi p̄teit et oportuit
nō estimer de negādū: s̄sponte ac
libens in p̄at. Inē q̄ nē si p̄at nō
obsolescat istisimōi gr̄e et egr̄e q̄
suauitatis liquor: ut molliore maḡ
ad compaciendū p̄cantiū. p̄ ad in
dignādū asp̄iore se se senciāt. Verū
q̄ m̄ sapientis sm̄am misce mouē?
eriant h̄ suauitatis v̄nguetū: et
m̄me h̄z in se nā v̄n id ip̄ac̄t sibi se
mel amissū: sentit se dolenda m̄i
tione corruē in i: q̄d nēac̄t aut scrip
tūa. p̄m̄ sūt sensus hominis et co
gitaōnes in malū: ab adolescēcia.
Bonbona adolescēcia in filius iūmor
poraōne s̄ p̄tine substantie postulat
sequestri: et bonū incipit uelle di
uide. q̄d m̄ac̄e dulcis possidet: et
h̄re solus q̄d p̄ticipacōne nō minuit
p̄tione amittitur. Dem̄ om̄ia inquit
bona sua dissipauit: iuendoluruis
se cū m̄c̄tibus. Que nā h̄e meretrices.
Vide ne ip̄e sint q̄ eriant suauitatis v̄n
guētū: carnales videlicet coapiscēcie.
De quibus saluberrime sc̄ptūa te admo
nēs p̄ coapiscēcie m̄ytuas nō eas. Et

meito mortuās describit sapiens: qm̄ et
mūdus transit et concupit̄ eius. H̄is
dū q̄ satisfac̄e singulat̄ volum̄: boni nos
socialis atq̄ cōis singulat̄ suauitate p̄ua
mus. H̄e profus misce mouentes s̄edi
de et puugentes q̄ in nobis nē decorē se
dant: mentem curis et sollicitudinibus
lacerant: socialis gr̄e suauitātē extiant.
H̄nc homo filius iūmor appellat̄: q̄d
nā quodā insensato lubricō adolescēti
de p̄uata: oēm iūrilis maturitatis ac
sapie suam amiscit: et iūsus in agm̄
arente aīo p̄ter se v̄m̄sōs r̄spiciat s̄ō
sine affectione. Igit̄ abm̄cūtē adolescē
tā pessima atq̄ miserrima p̄m̄ sūt se
sūshom̄is et cogitaōnes in malū: et
nā ad indignādū quā ad cōpanēdū
p̄acoz. Inde homo tāq̄ oīo exutus
hōm̄e in quo v̄lt sibi cū opus habet
ab hominibus subueniri: nō v̄lt ip̄e
hōibus opus habentibus subuenire.
Magis aut̄ iudicat q̄m̄t. iridet hō
hoies: delm̄ytes p̄cōr: nō confidēns
seipm̄ ne et ip̄e r̄p̄tetur. Quo malo
m̄me p̄ se ut dixi nā r̄surgēt: neq̄
cupabit oleū in gēte māstetudis q̄d
semel ē extiatū in ea. Verū p̄m̄ q̄d nō
p̄t nā: p̄t gr̄a. Et nē q̄ hōm̄ v̄nctio
sp̄us misc̄ata p̄fōndē deuo suabe
m̄ḡitate dignabi: is continuo r̄ū
tet̄ in hōiem: T̄ sup et aliquid meli
aḡrā q̄ a nā r̄apier. In h̄e r̄lem̄ite
sanctū faciet illū: et dabit illi nō o
leū s̄ balsamū in v̄ncis engudi.
Nec em̄ dubiū ex fonte h̄edi proflic
taismata meliora cuiq̄ v̄nḡtinctio

hados vnt in agnos. et desinist' tūst
 pates in dextam? habūdancius qd
 an pufos vncione nre. ut ubi sup
 habūdauerūt delicta. sup habūdet
 et grā. In nō uē videt' p' d'isse q
 dāno is homo in hōtez? q' ammi se
 adais feritate deposita et r'cupata
 eā ai fenore grē huāne vncione mā
 suetudis. q' in ipō musca carnalū
 cupiditātū pemtus extiarunt de suo
 quē gestat hōie. y mo qui ipē ē et ma
 teiam sumit et formā miserendi
 hōibus alio? ita ut tāq' fealē quedā
 natū exhorreat. nō solū auq' auq' fac
 hōim qd pati ipē nolūt se ead nō facē
 oīa oibus q' auq' sibi fieri velit. **En**
 vñ oleū. **Omū vñ.** p'fco ex bo
 tro apri. **Et** si amas dnm ihnto
 to corde. tota aīa. tō v'ute tua? nūq'
 si vidēs eius in iurias cōteptū q'
 ferre vullaten? equo aū potels. **Mi**
 nime? sed moy arreptus spū iudici
 et spū ardoris et tāq' potēs apula
 tus a vmo: r'pletus zelo phmces di
 ces ai dauid **Tabeſcē me feat zelus**
meus q' obliti sūt ū' tua inimici mei.
Et ai dno. zelus dom' tue comedit
 me. **Omū ē q' ferudissim' zelus r'**
 exp'li de botro apri: et caly mebru
 as y amor. **Deiq' deus mī ignis cō**
sumēs ē: et p'pha ignē dicebat de ex
 calō missū in ossibus suis. eo qd di
 uino amore flagrēt. **Hīs itaq' ex**
fratno oleū mā suetudis. et ex diuino a
 more vñū emulacōne? seau' a crede
 ad sananda vulnea illius qui madit

in laiones p'illimī samaitam optim'
 imitator secure q' d'icō et tu ai sponsi
Sotrus q'pū d'icō meus m: in v'ne
 is engaddi. **Hoc ē zelus** iusticie amor
 dilā mei m: in affectibus pietatis **Et**
 de hoc satis. **Dam** et infirmitas mea
 pausandū p'nsandū iudicat sicut et se
 pe fat'. ita ut plerūq' cogit in p'ns ut
 ipi satis r'linquē disputacōnes. r'siduay
 capitulorū m' d'ic' alim r'seruare. **Et**
 quid? **Et** in flagella paratus sū. **ſi**
 ens me ad longe r'ap' r'p'p'ia meitis.
Vapulem sane. **vapule** ut male opans?
 si forte v'bea in meita r'putetur. **Fortas**
 sis misereb' flagellato? qui bonū in me
 nō in v'it qd r'immunet sponsus ecclē ihc
 xpūs d'ns m: qui ē deus v'ndictus in
 secula amen. **Semo et**

A

Ecce tu pulchra
es amica mea!
ecce tu pulchra:
oculi tui colūba
rū. Pulchre op
tine. Ex amore

sponse p'sup'io? ex amore indignacō
 sponsi. hoc r' critus probat **Et** p'
 sup'conē correpcō? cōrepcōnē emēdā?
 emēdācōnē r'muneacō secuta ē **Adest**
 dilcūs. amouet' ingr. r'x dispaēt?
 dignitas exuit? r'uerecnaa potitur.
Sedit quippe fastus: ubi m' inuales
 at affcūs **Et** sicut quōdā ai amicus
 ad amicū moy ses loquebat? et d'ns
 r'ndebat: ita et nō m' ūbū et aīam.
 acsi m' duos vicinos familiaris ad
 modū celebratur confabulacō. **Rec**

mirū. Ex uno amoris fonte vix illut.
dilige mure: confouei pit. Ergo dul
ciora melle volat hinc inde u: mu
tu in se totius suauitatis ferūt as
pūs scī iudices amoris. Deiq is illā
amicā nūcupat. pulchrā pūciat.
pulchrā uerit: eadē ab illa viassi
rapiens. Nec ociosa iteāo. q̄ amor
cōfirmatio ē et fortassis aliquid in
uit rquirendū. **C**ucām gētam
aīe pulchritudine. Hē in videtur
uic. Decor aīe hūilitas ē. Non a
meipō h̄ dico: cū p̄p̄a p̄or dixerit.
aspice me yfopo et mūdabor: hūili
herba et p̄ioris p̄gana hūili. sig
nificās. Hac se post gūe lapsū ir et
p̄p̄a lauari confidit: et sic muē
mōcēcie rapat cādore. Verū in
eo qui gūit peccauit: et si amanda
nō tū admirāda hūilitas. At si q̄
in nocentiā r̄tinet et nichilomin
hūilitatē uigūt: nōne is v̄ uidetur
gēnum aīe posside decorē. **S**c̄m̄
sanctimonia nō amisit: et hūilitate
nō caruit. Et iō concupuit r̄ deco
rem suū quā hūilitatē innocēcie so
ciat. Demq̄ r̄spexit inquit hūilitē
āalle sue. **E**rgo b̄ q̄ custodiūt
tua vestimenta sua mūda videt sim
pliatatis et innocēcie: si tū et deco
re m̄duere hūilitatis adiciant. P̄f̄o au
dier que hūilitatē inuenit. Ecce tu pul
chra es amica mea: ecce tu pulchra.
Vt nā vel semel dicas aīe mee dñe
hū: ecce tu pulchra es. Vt nā in
hūilitatē custodias: nā p̄mā vestem

e: male seruau. **S**us tuus sū ego:
nō em̄ audeo profitei amāi. **Q**ui teno
m̄ q̄ r̄stionū decois mei cū r̄peti
cōne nō audeo. Suffiat in si semel
audia. **E**z quid si et h̄ in questione
sit. **S**ao quid faciā. **V**eneribor am
cā seruā: cumulatū in ea decois de
formis homūculus amiribor: gaud
bo ad uocē sponsi tantā inhilominus
pulchritudine amirātis. **Q**uis sc̄i si
salte ex hoc inuenturus sim grām in o
cul amice: ut grā ipūs et ipē iuciat
int amicos. **D**emq̄ amicus sponsi stat:
et gaudio gaudet p̄ uocē sponsi. **E**n
vox eui in auribus dilē: audia et
gaudeam. **A**lū sibi loquitur p̄t:
stemus sit. **N**ulla nos hūc subducit
colloq̄o seculi: aīa: nlla illecebra corpis.
Ecce inquit tu pulchra es amica mea:
ecce tu pulchra. **E**cce amirācis vox
ē r̄liquū laudis. **M**ēto amirāda au sc̄i
tatis amissa hūilitatē nō attulit: p̄seruata
admisit. **M**ēto pulchra r̄petitū: cu
neut defuit pulchritudo. **R**ara aus in
tris: aut factitātē nō p̄dē: aut hūilitatē
sāmoma nō exaudi: et iō b̄ q̄ v̄m̄p̄
r̄tinuit. **D**emq̄ probatū ē: **S**ic h̄l p̄t
conscia ē: et cor̄p̄tōne nō abnuat.
Nos et cū magna delinquim: vix fe
rim r̄p̄hendi. **H** aut equo aīo audir
conē se amaitudēs: nichil peccat.
Nā si desideat uide dāitātē sponsi: q̄d
mali ē. **M**agis et laudis ē. **E**t tū i
crepata: penitentiā egit: et dixit.
Fasciulus inire dilēis meus in: in
v̄cā mea cōmorabē. **H**oc ē. **S**uffiat

in: nolo in scire in alim et huc crucifixu.
 Magna humilitas. Actu innocens suscipit
 penitentis asserit et que no hnt unde pen
 teat: het tñ ut peniteat. **C**ur g^o inquis
 mēpata ē si nichil mali fecit. **E**z em
 audi nūc dispēsacone et prudenciā spōsi.
 Sicut abrahe olim obediā sane tēptata
 ē: ita et nūc hūilitas spōse. **E**t quō ille
 tēpta obediā tūc audiuit. nūc cogno
 ui qtu timens deū: sic et hūc mō q̄ s̄b
 alijs v̄bis dicit: nūc cognoui q̄ hūilitas
 sis. **H**em ē qd̄ ait. **F**ac tu pulchra es.
 Et uat idē p̄comū: ut glorie sanctitatē
 additū signet hūilitatis decorē. **F**ac tu
 pulchra es: ecce tu pulchra. **N**ūc cogno
 ui qtu pulchra sis: nō solū ex meo amōe.
 s̄ etiā ex tua hūilitate. **N**ondico nūc
 pulchrā mē mulier. nec pulchrā i gens
 uel in collo sicut an̄ dicebā: sed pulchrā
 simplici facie: nō v̄tq̄ pulchrā ex d̄pa
 rone. nō cū distinctione. nō ex pte. **E**t
 addit. **O**culi tui colūbarū. **A**pte ad
 cōmēdat: hūilitas. **A**d hoc siquidē respic̄
 qd̄ illa i p̄hensa de alta m̄s̄ione sua cō
 tinuo nō cūctata ē ad simpliaora des
 cende: ita ut dicit fasciculus mirre di
 lais meus in **M**ultū profcō distat mē
 vultū gl̄e: et fasciculū mirre. **E**t iō
 magnū hūilitatis in signe: in huc ac
 quiescā i uocū. **E**rgo oculi tui colūbar
 Jā inquit nō abulas in magnis neq̄
 in mirabilibus sup̄te: sed instar sim
 pliissime volucris contenta es sim
 pliocibus: indificans in forāmbus
 petre meis. **V**neibus i moras: et libet
 ea q̄ s̄nt deme dūtaxat in carnato et

passo otulo intueēs colūbino. **A**ut
 ete quia in s̄e auis huius spūs scūs
 apparuit: spūal̄ magis q̄ simplex i
 ea in tutus colūbe noīe cōmēdatur.
Et si hoc placeat oportet i feras ca
 pitulū p̄ns ad id qd̄ paulo an̄ s̄da
 les muremulas ei face aureas pro
 miserūt: nō m̄tēdentes ut tūc doau
 ornaē aures corpis: sed in formāe
 auditū cordis. potuit usq̄ fieri ut
 fide que ē ex auditu corde ā plus mū
 dato: ad uidendū qd̄ an̄ nō poterat
 m̄structor i d̄dētur. **E**t quū demcepo
 de acceptis muremul in visu acuaōi
 ad intelligenciā spūalē visa ē profe
 asse: placuit spōsō cui p̄ qd̄ m̄ se ē
 placet magis uidei in spū: et an
 numeras id quoz em̄ laudibus ait
Oculi tui colūbarū. **J**ā me inquit
 in tuē in spū: quia spūs an̄ faciē
 tuā xpūs d̄ns. **E**t hēs v̄n id possis:
 quia oculi tui colūbarū. **A**n̄ nō hēbas
 et iō i p̄mēdat fusti: s̄ n̄ copia ha
 beto uidendi: quia oculi tui colūbar
 . i. spūales. **N**ō sane copia q̄ petebas:
 nec em̄ ul' mō adhuc ad illā potes:
 sed que tñ m̄im sufficē possit. **S**ane
 ducenda es de d̄itate in d̄itate:
 et p̄ca vide ut potes mō: et cū plus
 potes plus videbis. **N**on puto frēs
 nō puto medio aē hanc neq̄ cōz ēē
 oibus visionē: et si sit in feior illa q̄
 videndus ē in futio. **D**emq̄ ex hīs
 q̄ sequūt̄ adūte. **S**equit̄ em̄ **F**ac
 tu pulcher es dilcē mi. **F**ac tu pulcher.
Vides q̄ in exalto stat. et i sublime
 mēns v̄tū extulit: q̄ v̄mūsitatis d̄m

quodam propter se sibi vendicet in dilectum.
Attende enim quod non simpliciter dicitur
sed dilectum inquit: ut proprium designaret.
Digna visio proorsus: de qua ista in
id fiduciae et auctoritatis errant: ut
omni dominum. dominum nesciat sed dilectum. Est
enim nequaquam hac vice eius sensibus inpor-
tatas ymagines carnes aut crucis:
a aliis que sanctis corporum similitudi-
nes in firmis. In his namque uix prophetam:
non erat ei species neque decor. Nec autem eo
intuitu nec pulchrum decorum promittat.
in visione meliori illi sibi appuisse signis.
Ore enim ad os sicut quod dicitur cum sancto moy-
se loquitur cum sponsa: et palam non pe-
nigmata et figurata videt deum. Tale
denique ore promittat. qualem et inere con-
spicit: uisione plane sublimi et sua-
ui. Regem in decore suo viderunt oculi eius:
non tamen ut regem sicut dicitur. Vident enim sa-
ne quis super solium excelsum et eleuatum:
et alius quos facie ad faciem sibi appa-
ruisse testatus sit: in tunc videtur em-
nena in hac parte esse apud sponsam que ibi
visus legitur dominus hic dilectus. Sic enim
habes. Vidi dominum sedentem super solium excelsum
et eleuatum. Et item vidi dominum facie
ad faciem: et salua facta est anima mea. Sed
si ego dominus inquit? Vbi est timor meus?
Quod si illis facta reuelatio cum timore quia
ubi dominus ibi timor: ego presens si opao
daet tanto libens? tantoque carius pro-
se amplecterer uisione: quanto in meliori
affectone que est amor facta adueto. Na
timor pena non habet: presens autem mitas fo-
ras multum timorem. Nullum sane in te
apparebit terribile in consiliis super filios ho-

homini: et speciosum forma per filios hominum.
Ecce tu pulcher es dilectum mihi dicit de
corum. Vba ista plane amoris resonant:
non timore. **S**ed forte ascendit co-
gnationes in corde tuo: et quibus dubius
apud te dicens. Quia ratione vba tibi
facta ad animam referunt et rursum anime ad animam
ut illa audiat vocem loquentis sibi et
hibentis que pulchra sit. Vassini que uide-
re promissum suo mor reddidit laudatori.
Quo patet hec fieri. Prae ubi loquitur:
non ubi loquitur? Itemque anima non habet
vnde loquat: si os corporis sibi ubi forma
ueit ad loquendum. Eum quibus? sed ostende
spiritum loqui: et spiritualiter oportet intelligi
que dicitur. Quocirca promissum audis ul-
terius ubi atque animam per colloqui et se-
tunc intueri? noli tibi ymaginari que
corporeas in auribus uoces: sicut nec
corporeas colloquendum appare ymagi-
nes. Audi potius quid est sit in huius
cogitandum. Spiritus est ubi. spiritus que anima:
et habet linguas suas quibus se alteru-
trum alloquatur patet que in dicitur. Et ubi
quidem lingua fauor dignationis est
eius: anime uero deuotionis feruor. Lin-
guis est anima atque in faus que hanc non habet:
et non potest ipsi ullatenus sermone quocumque
cum uero. Ergo huiusmodi lingua sua
ubi mouet uolens ad animam loqui non
potest anima non sentit? Vnus est enim sermo
dei et efficiat: et penetrabilior omni gladio
anapiti: pertingens usque ad diuisionem
anime ac spiritus. Et rursum cum sua lingua
anima mouet ubi late multum potest:
non solum quia vbi est presens per
hoc magis que in ipso stimulante deuotione

lingua minime ad loquēdū mouer.
 Quo igitur dicē aīē pulchra es et appel
 lādē amāā: in fidē ē vñ et amet. et
 se p̄sumat amari. Ipsi uō vbi viciissim
 notāē dilcū et fatēi pulchrū? q̄ amat
 et q̄ amat sine fictione et fraude as
 cribē illi: et mirari dignacōnē et
 stupē ad grām. Siquidē pulchritudo
 illius dilcō eius: et iō maior quā p̄
 uenēdē. *Medullis prom cordis et i*
timariū vocabus affōnū tanto āplus
 atq̄ ardenāus clamitat sibi dilige
 dū: quāto id plus sensit diligens q̄
 dilcū. Itaq̄ locuas ubi i fusio domi:
 rūsio aīē cū grāciarū actione amāā.
 Et idēto plus diligit q̄ se sentit in di
 ligendo iuctā. et idēto plus mirat q̄
 p̄uētā agnoscat. Vñ nō contenta ē
 semel dicē pulchrū. n̄ i petat. decorū
 emmēcā decoris i petacōne designas
 Aut ite in vīx̄ xpi substantiā. Dug
 nū exp̄ssit om̄ amiracōē decorē: in
 alā nē in alā glē. Quā pulcher
 es angelis tuis dñe ihū in forma dei
 indie et imitatit tue in splendoribus
 scōrū an̄ luciferū gemtus. splendor et
 figura substantiāe p̄as: et quidē p̄petuū
 nūmēq̄ fucatus candor uite etne. Q̄
 in decorus es dñe mi: in ipā tuū huius
 posicōne decoris. Et em̄ vbi te erima
 nst. ubi n̄alibus radis lumē in desi
 neus exultā t̄ ibi pietas magis emiaut:
 ibi cūmē plus effulsit. ibi āplus grā
 radiant. Quā dāra oris in stella
 ex iacob q̄ lucidus flos de radice yesse
 egēdis: q̄ iocūdū lumē in tenebris vi
 sitasti me oriens ex alto. Quā p̄stabil

et stupēdus eāā v̄tutibus sup̄ms: mō
 ceptu de spū. in ortu de iugine. in vite
 in nocenciā. in doctne fluentis in cho
 ruscōmbus m̄iaculorū: in r̄uelacōib⁹
 sc̄mētorū. Quā demiq̄ rutilans p̄
 occasū sol iustiae de corde t̄re r̄surgis
 q̄ formosus in stola tua demū r̄surgit
 alta celorū te r̄apis. Quō nō p̄ h̄is d̄
 bus oīa ossa mea dicant: dñe quis s̄lis
 tuū. **H**ec ergo similia q̄ puta in di
 lō intuentē sponsā adūtisse cū dicit.
 Ecce tu pulcher es dilcē mi: et decor⁹
 Prop̄ hec sola: s̄ insup̄ aliquid p̄ad
 dubio de natūe decorē superioris: qd̄ n̄m
 om̄no p̄tulat intuitū et effugit expi
 mētū. Ergo itāno v̄triusq̄ decorē sub
 stan⁹ designauit. Audi demde quō d̄
 epudiat ad asp̄m affatūq̄ dilcē: et
 corā ipō m̄p̄aali carmine que amoris
 sūt. Et ulabūda deātat. Sequit̄ em̄.
 Lectulus m̄ floridus? tigna domorū
 m̄rū cedrina: laqueaia ap̄ssina.
 Si seruemus r̄ansion p̄ncipio sp̄ose
 cantilenā? ut et nos de quiete facti
 alacriores. liberius erulem⁹ et lete
 m̄ in ea ad laudē et glām sponsi ip̄i
 ihū xpi dñi n̄ri qui ē deus b̄ndcō
 in sc̄lā. amen.

Sino vlti
 Lectulus m̄ flo
 ridus tigna
 domorū m̄rū
 cedrina laqueaia
 ap̄ressina. **S**py
 thalamū canit.

cubile et p̄ thalamos pulchro simone
 describens. Sponsū in v̄itat ad r̄q̄.
 Hoc em̄ melius: quiescē et cū xpo eē.

Ratum autem erit ad lucem per saluandos.
Verum nunc oportunitate ut putat tibi
ta ornatum nunciat thalamum: lectulum
que digno monstras. dilan ut dixi iurat
ad inquit: et cum cubibus in emans cor
dis ardore non sustineas ad mentis perit
hospitium. secum pro nocte compellit: et cum
petro loquitur. Dicit bonum est nos hic esse.
Iam quid spirituali ista contineat requiram.
Et in eadem quidem laici in quo quiescitur
claustrum christiano esse et monasterium: in quibus
quiete a curis viuunt: scilicet et sollicitudibus
vite. Atque is laicus floribus demonstratur:
cum eripulis et institutis patrum tanquam
quibusdam bene olentibus in ipsa floribus.
firmiter constructo et uita infulget. Porro
domus ipsa uires conuictus intelligit
christianorum: quos hinc qui in sublimitate
positi sunt. ipsam uiam ut usque ordinis
proprietates quasi tigna parietes iustis in po
sitis legibus fortiter struunt. ne sua
quaque lege uel uoluntate uiuentes tanquam
parietes inclinati et macerie depulse
dissideant a semetipsis: et omnia struc
tura edificii corruere dissipetur. La
quearia uero que a tignis firmiter pedent
et domos insistent ornant: puto bene
instituti cleri mansuetos et disciplina
tos mores ritumque administrata officia
designare. Quod namque stabunt ordines
decorum. et administrationes eorum: si non
principum tanquam tignorum beneficium et mu
nificencia sustententur et protegantur
potencia. Quod autem tigna cedrina
et apissima laquearia describuntur: nam absque
dubio hinc in hinc speciebus lignorum.
quod congruat profatis ordinibus. Et

cedrus quidem quam in putribile est non et
odoriferum atque precitatis lignum: factis
inducit quales oporteat assumi ui
ros in uires tignorum. Primum ualidos et
constantes uires esse eos qui super alios
ordinantur: nec non et longanimos et spe
atque in superna mentis uirtute attollentes:
quorum etiam bonum fidei sue et consuetudinis
uires odore spargentes dicitur cum apostolo pos
sunt. ipsi enim bonum sumus deo in omni
loco. Expressus uires bonum eque odoris et
imputabile sicut lignum. in corrupte
uires et fidei etiam quous dedero debet
esse demonstrat: ut merito decorum do
at laquearium ornatum deputetur.

Scriptum est enim. Domum tuam deat
saludo dicitur: in longitudine dierum.
Ubi sane et sanctimonie deus: et
in deficientis gratie expressa perseverantia
est. Oportet ergo uirum qui ad ornamen
tum et decorum assuitur domus. uires
ornatum moribus esse: et quous se
ipse ipse sit intus: bonum tamen testis
hinc et ab hinc qui foris sunt. Sunt
et alia in natura lignorum horum compe
tencia hinc que spiritualiter differuntur:
sicut uires causa preterea. Quod tamen
non pulchre omnem eadem statum breui uires
uires compulsum: auctoritate se
platorum cleri deus. ipsi disciplinam
monachorum quietem. In horum profes
sionem etiam consideratione letantur: et
tunc quoque ea offert intuentem dilectum. cum
ad eum tanquam omnem auctorem refert omnia
bonitatem: nichil sibi ex omnibus tignis
Nam quod aut uires et marum non usurpa

cum recte sunt omnia sancta

et signu sed dilectio mor: qd nimie videt
 fiducia caritatis nichil eius que ual
 de diligit a se estimet alienu. **Dec**
 em se sponsi contubio aut quietis
 eius putat arcenda consortio: q sep
 noque sua sed que illi fut quere con
 suent. **Et** h' causa. cur sibi et sponsi
 su sue laulu sine domos ausa sit pro
 minae aces. **Dixit** em laulus nr. et
 tigna domoru m'aru. et laquearia
 nra: audacter se in possessione asso
 amo: au uicta no dubitat in amore.
Non ita illa que ppe uoluntati nudu
 abrenuauit. sed ppe iacet. p se habi
 tat: magis aut no ppe. p cu metaly
 luxuose uiuendo conusat: concupis
 centias loquor carnis. cu quibus dissi
 pat bona sua et porcione substancie
 q sibi diuidi postulauit. **Et** tu
 qui has spūs sa. uoces audis l'legie
 putas ne aqua horu que dicit: uale
 as applice tibi: ac de facultate spon
 se que hoc amaris carumne ab ipso spu
 amitur. aliquid recognosce in temetipso:
 ne et tibi dicat: qua uoce eius audis
 et no sas un ueniat a quo uadat.
En forte appetis et ipe contēplacionis
 quiete et bn fas. tū ne obliuiscas floes
 quibus laulu sponse legis assu. **Ex**
 oia et tu tuu silit atūdie bonoru flor
 bus operu: uirtutu exercicio tanq floe
 fructu sm oau puenit. **Alioquin** deli
 cito sans oao dormitue uoles si no ex
 atnis quese appetas: et ipe fecidit
 neglecta solis cupias rachelis aplerib
 oblectu. **Et** et posterus ordo e an me
 ritu erige pmiu. et an labore sume

abu: ai aplis dicat. qui no laborat no
 maduac. **Ad** madatis tuis itelligi iqt:
 ut saas n obediencie madatoru cotē
 placionis gustu pemptu no debet. **Non** q
 putes de ipe amore quietis se obediē
 actibus semoru be t diaombuo: pu
 dicitur nullaten' faciendū. **Alioquin** no
 dormiet tecu sponsus in laulo uno illo
 psertim q tibi pro obie floribus acut
 atq uictas mobie assu. **Et** qd no
 exaudiet orōnes tuas: uoluitus q
 no ueniet: n' em dabit in obediēti
 copia sui tatus obie amator ut moi
 q no obediē maluit. **Et** neq appbat
 tue contēplacionis mane oau qui
 diat ppham. laborau sustinēs:
 signis tempus quo exul celo et pa
 ta sume quietis opatus e salute in
 medio tre. **Magis** aut ueror ne te
 quoz inuoluar formidolosa illa sua:
 ita in tonas in f' pfidia uideoru.
De omemias brās et sabbatu et
 festiuitates alias no ferā **Item**.
Calendas brās et solempnitates
 brās odit au mea: fra sut in mo
 lesti. **Et** lugabit sup me te ppha et
 dicet. **Viderit** ea hostes: ed et deri
 serit sabbatu eius **Cur** em qd dilas
 epudiat: no irridiat inimicus.
Al uor valde impudencā aliquoru
 qui in nos sut: qui ai ois nos sua
 singularitate sbauerit. sua ipacā
 irritauerit. sua iobediā conuinaue
 rit audet nichilomin' ad tā fedū cō
 sciēcie lectulū oim orōnu i stācia.
 toque puūtatē dnm iuitāe **Ut** ai
 extendētis aut man' brās. aut tam

apparuit splendor non minus valida esse probantur in super et facilius possidentur et tunc. Omnia in illorum superent copia lignorum. quibus ortus sponsi etiam copiose densatur. par benignitas bonitas gaudium in spiritu sancto miser in hilaritate tunc in simplicitate gaudeat cum gaudentibus sic cum flentibus. An non tu illa domus quod ad laquearia spectat satis habundatq; ornata censetur quia talibus lignis in speciebus sufficienter compositis tabulata. **O**ne dilecti decorum domus tue si da in lingua hec queso. quibus tibi ornamentum exhibeat thalamum consuevit consuevit dico mee et alterius. Hinc contemto ego erunt et qui meo in hac re consilio amplexu uolunt quia te puto esse contentum: cum sanctis apostolis et uiris apostolicis de lingua. **S**ed et uos dilectissimi et si illa lingua non habeatis nichilominus si si habeatis confidite nichilominus si si fidem accedite ad lapidem sumum angularem electum passum nichilominus super fundam. apertum et pharum et ipsi tanquam lapides uini superedificamini domos spirituales factu non solum offerre spirituales hostias acceptabiles deo per ipsum christum sponsum etiam dominum nostrum qui est deus benedictio in secula Amen.

Sermo xlvij

Ad flos campi et lilium conuallium. Ad hoc respice puto: quod sponsa de ipsa liliis floribus commendatur. De eis sibi flores ascribet illos quibus liliis decoratus et ve-

nustatus thalamus videbatur infert sponsus se esse florem campi in de thalamo sane flores pro die sed de campo: et suo munere et sui proprietate fieri quod rinet et idolet. **N**ec quis quod exprobrare illi posset et dicere quid habes quod non accepisti. si autem accepisti quid gloriaris quasi non accepisti quod ipse dilecti sue sicut abiciolus amator. ita in formator benignus pie illi dignatur quod demonstrat amorem de quo gloriabatur ac suauis olenia lectuli debeat deputare. **E**t flos campi inquit: de me est quod gloriaris. **S**aluberrime amonemur et ex hoc loco quod nequaquam gloriari oportet: et si quis gloriatur in domino gloriatur. **E**t si in istud. **I**dem iam scrutemur ipso de quo loquimur adiuuante spiritu sancto in ea tegitur intelligentiam. **E**t primo aduenit in trifurium quedam floris statu in campo. **T**otum in thalamo: ut postquam illud factum compositum fiat: cum se potissimum capiti flore elegerit appellare. **E**t in campo quod dicitur atque orto oritur flos in thalamo autem in meo dicitur et licet in eo non tamen erit et stans ut in orto vel in campo: sed plane iacens tanquam qui illatus sit non innatus prope et nate est sane in parte fuerit et per transiores appone flores: quod dum odore suum in meo in timeantur de decoro. **Q**uod si ut in alio sermone presertim in liliis in istis floribus constantia est bonis in ferta operibus. **V**ides etiam ut similitudo fuerit nequaquam sufficit semel vel secundo operari quod bonum est. si necessant addas noua operibus: quod tunc seminans in benedictionibus et in meo. **D**e benedictionibus. **A**lioquin iacet et marcescit flos boni operis atque in huius omnis ex eo et in ortu erit et vigor:

De benedictionibus

si nō aliis atq; aliis supiectis pietatis
actibus continue reparatur hoc in tha-
lamo **I**n orto autē nō ita: sed neq; i
campo similit. Ex se em̄ semel produc-
tis floribus. assidue subministrat: vñ diu
in ipis deus ingentiū p̄suet. Differt
tū et ipi m̄ se q; ortus quidē ut floreat
hōim māu excolit et arte: campus vō
ex sementiō nā^a producit flores et absq;
si hūiā diligentiā adiutoris **P**utas
ne tā t̄ uideis autē quisnā ille sit campus.
nec silentis bonie n̄ defossus sarculo n̄
frimo impingibatus. nec manu hominis
seminatus? honestatus tū nichilominus
nobili illo flore sup̄ quē constat r̄ que
uisse sp̄m dñi: **E**cce inquit odor filii mei:
sicut odor agri pleni cui bndixit dñs.
Nec dū sp̄m suā i^o flos agri inducat:
et iā dabit odorē suū? quī eā ut hoc p̄
gaudio exclamaret in sp̄u p̄sensit corpe
marconi scūs et senex p̄iarcha: caligās
visu sed odoratu sagax **N**on se proim
Voluit florē thalami protestari qui flos
p̄ueno quī est vigenis. **E**t neq; itē orn-
ne humano videtur ope gñatus pul-
chre aut et conuenientissime flos capi-
sū aut? qui et absq; hūana industria
prodūt et semel prodeūti nulla ē de-
inceps dnāta corruptio: ut sermo i ple-
atur q̄ dixit. **N**on dabis scām tuā vidi
corruptionē **E**t si placer accipe et
aliā hūiā rōnē: ut arbitror nō s̄nēdā
Nō em̄ sine d̄ causa sane multiplex sp̄s
et a sapiente describit: n̄ qd̄ sub vno li-
tē cortice diuisos plerūq; sapie itellē
tege consuevit **I**taq; uij p̄fata de flois
statu p̄tione: flos est vgnitas. flos

martirū flos actio bona. **I**n orto vgnitas
in campo martirū: bonū opus in thala-
mo. **E**t vñ morto vgnitas: cui famli-
cis uerecūdia ē. fugitans publici latibū-
li gaudens. p̄tens discipline. **D**emq;
morto flos claudit: qui in campo expanit
sp̄gitur q; in thalamo **E**t habes ortus
conclusus fons signatus? qd̄ vñ clau-
strū pudoris signat in vgnite et tuola-
te custodia s̄ctitatis: si tū talis fuit q̄
sit scā corpe et sp̄u **E**ñ itē in campo
martirū? dū martires ludibrio om̄ ex-
ponantur: s̄ctaculū fā et āgelis et hōib;
Nōne illorū miserāda vox ē in psalmo.
facti sumus opprobriū vicinis nr̄is?
Sbs̄tācio et illusio hūis qui in cruce
nr̄o sūt. **E**ñ quoz in thalamo actio
bona: que constāam et quietē facit certū.
Post bonū demq; opus securus in con-
templacione dormit? et tāto quis fidu-
cialius sublimia intueti et in uestigie
aggit: quāto sibi conscius ē uicine
se p̄e amore quietis caitans opibus
defuisse **E**t h̄ oīa scdm̄ aliquid dñe
Ih̄us **I**p̄e flos orti: vgo uirga vgnite
gnatus **I**dē flos campi? m̄tirū m̄tirū
cōna: m̄tirū forma **D**emq; foras a
uitatē eductus ē: ex castra passus ē: i
ligno leuatus ē: spectandus oībus s̄b
s̄nādus ab oībus **I**p̄e idē uem thala-
m flos speculū et exemplū totius b̄nifi-
ciencie: q̄admodū ip̄e iudeis p̄testans
ē dices. **M**ulta opa bona feci in uob.
Et itē sc̄ptūa de eo **Q**ui p̄tūsit aut.
b̄nificando et s̄nādō om̄s. **E**ngit
h̄: tā dñs? que fuit cā ut cibus se capi
florē maluit appellāe? **P**rofito ut eī

ad tolerantiā aīaret: cui noueat in mi-
 ne sūuide uellet pie uiuē in rpd pfe-
 cutionē pati. **I**o se g^o libentius proficit
 ad qd potissimū vult hīc sequacē. **N**ec
 hoc ē quod alias dixi. qm̄ p̄ et illa ap-
 pent quietē: et ille inatit ad laborē.
 denūciās ei qd p̄ mltis tribulacōnes
 oportet mīre in rgnū celorū. **V**n̄ cū
 noua mīris etiā nouit sibi despōsa-
 ta sibi rōie ad patrē disponet: dicebat
 ei **V**enit hora: ut oīs qui mīfiant vos
 arbitur obsequiū se p̄stare deo. **I**tem
Si me aut p̄secuti sūt: et p̄sequent^r uos
Potes et tu mltis in euāgelio colli-
 ge: hūc denūciatio in malorū p̄ferē-
 dorū silā. **E**go flos campi: et liliū
 conuallū. **I**lla g^o mīrante liliū. ille
 vocat ad cāpū: et ad exerrantiū puocat.
Nec putat quidq̄ p̄suābilis fore illi
 ad mēdū etiamē: q̄ si seipm̄ etiamē a
 exemplū proponat aut p̄mū. **E**go
 flos cāpi. **S**ane vtrū uis in hoc ser-
 moē intelligi datur: ul̄ qd sit videli
 pugnantis forma. l̄ qd glā tūpantis.
Vtrūq̄ es in dñe ih̄u: et speculū pacē-
 di et p̄mū pacētia. **V**trūq̄ forit p̄-
 uocat: ac uehemēt̄ accendit. **T**u doces
 mar̄ meos ad plū. exemplo **V**trūq̄
 tue: tu caput meū post uictoriā tue
 cōnas p̄tāa maiestatis. **S**ive quia
 pugnatē te expō. sive quia te expō
 nō solū coronatē s̄ et cōnā: in vtroq̄
 miabilē tibi meallias: vtrūq̄ fumes
 violentissim^o ad t̄hendū. **T**ralie me
 post te: libent te sequor: libentis
 fruo. **S**i sic bonus es dñe sequentib^{us}
 te q̄lis futury es consequentibus.

Ego flos campi. **Q**ui diligit me ve-
 niat in cāpū: nō i fugiat meā et p̄-
 me in me etiamē: ut possit dice. **B**onū
 etiamē etiamē. **E**t qm̄ nō supbi uel
 errogantes sed hūiles potius qui de se
 p̄sumē nesciūt martirio p̄dnei sūt.
 addit etiā se liliū conuallū. hūilū
 coronā specialē glām futurē exaltacōis
 iporū huius emmēcia floris designās.
Erit nāq̄ cū omīs uallis implebit^r et
 oīs mons et collis hūiliabit^r: et tūc cā-
 dor ille vite etne liliū plane nō collū s̄
 conuallū appāebit. **I**ustus ḡmābit s̄
 liliū inquit. **Q**uis iustus nisi hūil^r.
Demq̄ se cū māibus baptiste serui
 dñs inuāct et ille maiestate ex-
 pauescēt: sine inquit. sic em̄ docet nos
 implere dñem iusticiā: cōsumacōnē
 p̄fēo iusticię in hūilitatis p̄fēo cōstitu-
 ens. **I**ustus hūil^r: iustus cōuallis est.
Et si hūiles muētā facim^{us}. ḡmābim^{us}.
 et nos sicut liliū: et florebit^{is} in cā-
 pū dñi. **I**n nō uē l̄ tūc maxime se l̄
 liliū conuallū cōprobabit: cū i formab^{is}
 corpus hūilitatis nr̄e cōfigurātū corpi
 claritatis sue. **P**ro aut corpus nr̄m. sed
 corpus hūilitatis nr̄e: ut hūilū liliū mi-
 ro et sempitno cādore solos significet
 hūiles illustrādos. **E**t l̄ dicta sint p̄
 eo: qd sponsus se florē cāpi et liliū eē
 cōuallū protestatus ē. **J**ā etiā conse q̄t
 p̄testatus quid de sua cūssima proteste:
 bonū eēt audia: sed hora nō patitur.
Ex r̄gula nāq̄ nr̄a nichil op̄i dei fac-
 tū licet. **Q**uo quidē noīe laudū solēpma
 que deo moratoris cotidie p̄soluūtur
 p̄: ideo b̄ndictus uoluit appellare:

ut ex h' clarus apiet q' nos qui opi
illi vellet ee intentos. Vn' nos moneo
dilectissimi: pue p' ac strenue diuis
mte'e laudibus. Strenue quide': ut
sicut ruerent ita et alacter dno assistat
Non pigri no sompnoletia no caritates.
no prentes voabus. no padentes uba
dimidia no integ' transilientes: no
fractis et r'missis voabus muliebre
quidda balba de nate sonantes: sed vi
rili ut dignu' e' et somitu et affa' uo
ces sa' sp'us depmctes. Pure vero. ut
nil aliud du' psallitis q' qd' psallitis co
giteis. Nec solas dico uitadas cogita
cones uanas et ociosas: vitande sut
et illa durarar hora et illo loco quas of
ficiales fies pro coi' nate q' natio frequit
ad mnt' copillat'. Et ne illa quide' p'fo
r'ap' tuc consulueri que forte paulo an
in claustro sedentes in codicibus legeant.
Qua et nuc me vna voce differete er
h' auditorio sp'us sa' r'cenaia r'portatio.
Salubria sut: sed minime illa sabru' r'e
psallendu' ruoluitis. Sp'us em' sa'us
illa hora gtu' no r'apit: quid qd' aliud q'
des neglecto eo qd' debes optuleis. Et
p' face' volutate' ad eius volutate' ip'o
inspirante possum'. gra' et nra' sponsi
eate ihu' xpi d'ni nri: qui est deus
bndict' in scla' Amē

Sicut lilium me su
nas: sic amica
mea me filias.
Non bone filie
que pugnat. Mte
de pessimu' gme
eius cui maledictu

ē tre nre. Si inquit coluio eā pmas
et t'vules g'innabit tibi. Ducer q' m'ar
ne ē amica me' pmas p'fo v'fatur: ex
nate ē pacatur inquietudies r'p'm'ia
t'bulaco'ni q' audeos. Et si lilu' ē ipa
u' sponi ubu' videat q' ingit' sollicitaq'
ē oporteat sup' custodia su: septa v'ndiq'
sp'us hinc inde audeos intendentibus.
Nec em' ul' leuissimā sp'ne sustinet vlla
tenus p'uctio'ne flois teneatudo: q' moy ut
modice p'mit' p'foratur. Sene q' m'erto
nate q' h'oret' nos p'p'ha' serue dno t'at'it'
et ite apl'us ai timore m'ch'omni' er' t'ue
nram ip'o'u opai salute. Tenebant in
miru' ip'o' experimento huius sine v'at'it'
ut pote i'itate amica' sponi: q' amine p'p'
abigerit et ad suas amicas p'me qd' d'
sicut lilu' me' pmas sic amica mea ier
filias. Demq' v'ndiq' conisus ai m' su
erupna mea: du' configit' sp'ma dno
firus su' qui conisus er' inde ē. En pu
geis: si compugis. Nulla em' senant:
pena corrigut' culpa: et tal' dice potest:
conisus ^{sum} in erupna mea. du' configit' sp'ma.

Sp'ma culpa ē. sp'ma pena ē: sp'ma
falsus fr' sp'ma vicinus ē malus. Sicut
lilu' me' pmas: sic amica mea me filias.
Orandens lilu'. o tener et delicate flos.
in eduli et s'ueriores sut' t'at': vide quō
caute abules me' pmas. Plen' ē m'ndus
sp'nis m'ra sut' m'ere sut': in carne tua
sut'. V'sari in h'is et n'ime ledi: diuine
potencie ē no' utitur tuc. Et confidite i' h'
quia e' uia m'ndu'. Et si igit' v'ndiq'
tibi intendi p'ossicias t'bulaco'ni t'aj
t'buloru' acumina. no' t'betur cor tuu' noq'

formidet? sciens quia tribulatio pacem operatur
 pacem probandam probatio vero spiritus
 non confidit. Considera liliam agri: quod
 inter spinas viget et interit. Si fenu quod
 hodie est et cras incubant mittit deus sic
 custodit? quare magis amica et sponsa
 sua castissima? Demque custodit dominus omnes
diligentes se. Sicut liliam inter spinas: sic
 amica mea et filias. Non mediocriter
 titulus profecto virtutis inter spinas vite boni
 et inter malignantes in nocentia rime candore
 et morum lenitate: magis autem si huius qui
 oderunt pacem pacifera et amica ipse te
 expleas nimias. Id plane tibi similitudinem
 datur de lilio ure quodam propertius specialiter
 vendicabit: quod ipse vixit pugnantes se spi-
 nas candore ipso illustre et venustate non cessat.
 An non promittit liliam et videtur implere quodam?
 evangelii profone? qua orae vitem? per
 lupulantibus nos. vixit facit huius qui oderunt
 nos. Ergo et tu fac similitudinem. et erit amica
 tua amica domini? et laudabit te de te dices:
 quod sicut liliam inter spinas sicut amica mea
 inter filias. Sicut malus inter ligna
silvarum: sic dilectus meus inter filios. Sed
 dicit sponsa promittit vixit comedant se sponso?
 a quo laudari est laudabile fieri: et quod
 laudare intelligit et ammirari laudabile.
 Et sicut eminenti flore figurata a pro-
 po laus eius est: ita et regione et excellen-
 tibus ligno ipsa illius singulari gloriam emi-
 nentiam quod demonstrat. Novet tamen me de
ligno hoc: quod non tante excellencie esse vi-
 deat? quare aliqua ceterorum? et ideo minus
 digne assumi in opus similitudinis:
 ut pote quod non sufficiat laudis vixit imple
 Sicut malus inter ligna silvarum: sic

dilectus meus inter filios. Demque nec sponsa
 magis estimasse videtur: quod hoc in lig-
 nes silvarum tamen efferre aiant. nimirum
 sterilibus. non fructus huiusmodi uictu aptos
 ferentibus. Cur ergo omissis melioribus
 et nobilioribus lignis huiusmodi indicantibus
 arboris adducta in medium est ad forma-
 dum sponsi promittit? Ita ne ad mensuram
 laudis raptus debuit? quod ad mensuram spiritum
 non accepit. Vixit nepe data de illa ar-
 bore similitudo facta: ut videatur huius
 superiorum quod parum non habet. Quid dicemus
ad hunc? Fateor parva laus quam parva laus.
 Non enim hoc loco predicatur magnus dominus
 et laudabilis nimis? sed parvus dominus et a-
 mirabilis nimis. parvus vixit qui natus
 est nobis. Ergo non maiestas attollit
 hic: sed comedatur humilitas. Digne quod
 ac rationabiliter quod infirmi et stulti est dei:
 hominum fortitudini et sapientie auferuntur.
 Ipsi namque sunt ligna silvestria et infruc-
 tuosa? quam sicut propheta omnes declina-
 runt simul in viles facti sunt: non est qui
 faciat bonum non est usque ad unum. Sicut
malus inter ligna silvarum: sic dilectus
meus inter filios. Vna inter ligna silva-
 rum dominus ipse arbor faciens fructum
 sed hominem sane? et si platus hominibus?
 sed ab angelis imoratus. Quo etiam
non et angelis sese factus cunctis subiecit:
 et angelos sibi manens deus subiectos
 retinuit. Demque videbitis inquit ange-
 los ascendentes et descendentes super
 filium hominis? quod in bono et eodemque homine
 ipso ihesu et in similitudine foueat: et stu-
 peant maiestate. Quia ergo sponse id
 dulcius quod se imminuit sapientiam et libenter

attollit grām p̄fert m̄tam: sup̄fert
dignatōne. libuit p̄inde hoīem m̄
hoīes ammirari. nō m̄t̄ āgelos d̄m̄? t̄p̄
malus t̄t̄ ligna siluarū excolit: et nō
plane m̄t̄ ortozū plantāia. Mer putat
minu laudes: ubi de consideratōne t̄f̄
mitatis. pietatis bonitas exaltatur.
Quo em̄ uir̄ aliquid a laudibus t̄pat.
eo t̄t̄ uir̄ aliquid magis laudat: mi
nus prosequēs glām dignitatis: ut grā
dignitatis dignationis emineat. Et
ap̄lus qd̄ stultū et infirmū ē dei. sapiē
cius forcius q̄ dicit eē hominibus. sed nō
āgelis: et sicut p̄p̄ta speciosū p̄dicat s̄t̄
p̄ filios hoīm s̄ nō p̄ angelis? sic ista
t̄te in eodē sp̄u loquens sub t̄po fructi
fere arboris siluestriū q̄ lignozū hoc
loco esse voluit hoīem deū sup̄ oēm
grām hoīm nō aut̄ sup̄ excellētā ange
lorū. Sicut malus m̄t̄ ligna siluarū:
sic dilais meus m̄t̄ filios. Et b̄n̄ m̄t̄
filios: quā cū eēt vnicus p̄s sui m̄t̄
tos illi absq̄ invidia filios acquirē stu
diū: quos nō confidit̄ uocmē fr̄es:
ut sit ip̄e p̄mogenitus in mille fr̄at̄b̄.
Iue aut̄ p̄p̄m̄t̄ vniūsis adoptatis p̄
grām. is qui p̄ nām filius ē? Sicut
malus m̄t̄ ligna siluarū: sic dilais n̄s
m̄t̄ filios. Merito sicut malus? qui
instar fructifere arboris et vmbra
t̄frigerū h̄t̄: et fert fr̄cū optimū.
An nō uē fructiferū lignū? cui⁹ flores
fructus honoris et honestatis. Deiq̄
lignū vite ē: ap̄pendentibus eū. Non
cōpabūtur h̄nc oīa ligna siluarū: q̄
et si sint arbores pulchre et magne q̄

op̄e ferre uideant: orando m̄strādo docē
exemplis uiuādo? solus t̄t̄ dei sapiā c̄st̄
lignū ē uite: solus panis uiuū qui de celo
descendit. et Ad uita uiuūdo Ideo ait Et
vmbra eius q̄ desiderauerā sedi: et fructus
eius dulcis gutturi meo. Merito eius de
siderauerā vmbra: de quo et t̄frigerū eēt
et refectōne p̄t̄ acceptia. Et c̄t̄a qd̄
siluarū ligna. et si sola vmbra h̄nt̄ sed
nō uite t̄fectōne: nō fructus p̄p̄t̄os saluē
vnius est̄ em̄ uite auctor vnius ē mediator:
dei et hoīm h̄o x̄p̄s ih̄s: qui dicit sponte
sue salus tua ē s̄c̄. Et moyses inquit de
dit vobis panē de celo: s̄ p̄t̄ meus d̄t̄ vob̄
panē de celo uerū. Propt̄ea q̄ x̄p̄i potissimū
desiderauerā vmbra? q̄ solus sit qui nō s̄c̄
abest̄ t̄frigerat̄ uiuozū: s̄ et t̄plet de
lectōne v̄tū. Sub vmbra eius q̄ desi
derauerā sedi. Vmb̄ eius caro eius: vmb̄
eius fides. Maie obubunt̄ p̄i filii caro.
in d̄m̄ fides. Quāq̄ et in quoz̄ quō nō ob
t̄brat̄ c̄o? qui in m̄st̄io m̄aduoc̄ c̄a.
Et s̄c̄a nicholomus v̄go fidei et ip̄a ex̄pta
t̄ v̄bra: cū dicit̄ ē et v̄bra que t̄didisti.
Et vmb̄ eius q̄ desiderauerā sedi. Et p̄p̄ta
Sp̄s inquit̄ cū facie nr̄am x̄p̄us d̄n̄s:
in vmb̄ eius uiuemus m̄t̄ gentes. In vmb̄
ingenabus: in luce cū angelis. In vmb̄
sumus: q̄ diu p̄ fide ambulamus et nō
p̄ sp̄m̄. Et id̄ iustus in vmb̄: q̄ ex fide
viuit. At qui viuit ex̄ intellā h̄s ē: q̄
nō in vmb̄ iā s̄ in luce. Iustus eēt dauid:
et ex fide viuebat̄ cū dicebat̄ deo. da mi
intellā et viuid? sciens successurū fidei
intellā: intellā r̄uelandū lumē uite et
vita lūis. p̄us em̄ ē uenit ad vmbra et
ita ad id̄ cū s̄c̄ ē p̄t̄ s̄c̄: qm̄ m̄t̄ dei

deus aut non intelligens. Vides fidem
 et vitam esse et vite umbram. Nam ere-
 gione vita et in deliciis agens quoniam non
 est ex fide: et mors est et umbra mortis. Quod
 enim vidua magis in deliciis est: vivens mor-
 tua est. Demque sapientia carnis mors est. Sed
 fides et mortis est umbra illius: quod auaritia in-
 eternum. Sed magis et nos aliquando in tenebris
 et umbra mortis: carnali concupiscentia. et
 non ex fide viventes: mortui iam quidem
 iusticie: a morte vero secunda paulominus
 absorbendi. Quatuor enim umbrae proprie est cogi-
 tatione ubi tantum prodo vita illa nostra in-
 fine appropinquavit. Demque si quia
 dominus adiuvit me magis paulominus habi-
 tasset in inferno anima mea. Ubi autem de
umbra mortis aduice tunc sumus umbra
 magis aut inflati sumus de morte ad vitam
 in christi umbra uiuere et non mortui. Nec
 enim tor continuo ut quis in umbra est
 fuit qui uiuat in ea: quod non plane omnia
 qui fide habet et fide uiuat. Nam fides sine
 operibus mortua est: nisi potest dare vitam quod mi-
 me ipse habuit. Iohannes propheta cum dixisset spes
 ante faciem nostram christus dominus: non contentus fuit
 sequi et dicit in umbra eius sumus: sed in
 umbra magis eius uiuere nunc gentes. Et
 tu si uide ut uiuas exemplo iohannis in umbra
 eius: ut quoniam et ignes in luce eius. Nam
 enim tunc ubi habet: habet et lucem. Ipse par-
 te umbra est fidei: ipse est intelligentie lu-
 me per spiritum. Et ad eum est et spiritus. Caro in
 carne mandibulis: spiritus ante faciem nostram
 in situo: si tunc que retro sunt obliuiscetes
 ad ea que ante sunt nosmetipsos erit dominus.
 Quo uiuentes ex primum de uero quod dicitur:
 Cui non potest quidquam: spes est quod uiuificat.

Ignoro quod in carne ad manes quis dixit
 Et si cognouimus christum per carnem: sed nunc
 iam non nouimus. Adhuc ille. Nos uero qui nondum
 in paradisu: uiderunt ad terram celum rapti meruimus.
 christi interim carne pastamur in steria uenit
 in exempla sectem: fide seruemur et uiue-
 mus in christi profecto in umbra. In ubi eius quod
desiderium sedi. Fortassis felicius ad ista
 et primum se gloriatur: in eo quod se in umbra dicit
 non ut propheta uiuere sed sedisse. Sed enim desistere
 plus est aut desistere in umbra quam uiuere: sicut
 uiuere plus est quam tunc esse terra. Igitur quod est cor in-
 torum propheta assumens sibi in umbra inquit est
 uiuimus. sponsa uero hinc progeratiua eadem quod
 sub ea singulariter sedet gloriatur. Non enim
 plura ut ille uiuimus: ita et huiusmodi
 dixit: sed singulariter sedi: ut agnoscat per
 rogationem. Ubi itaque nos cum labore uiuimus
 quod contra peccatorum cum timore seruimus: ibi
 deuota et amans suauiter requiescit. Deique
 timor pena habet: amor suauitate. Ubi autem
Et fructus eius dulcis gutturi meo quod gust-
 tum contemplationis signis: quod optineat per
 amorem suauiter suauiter subleuata. Ad istud
 in ubi quod per speculum et in enigmate. Erunt
 cum declinauerint umbrae et tunc luce primo
 penitus disperuerint et semel sicut per
 specula. ita et perpetua uisio: cuius non modo
 uisio suauitas gutturi. sed et sacetas
 uentri: sine fastidio tunc. Sub umbra eius quod desiderium
dulcis gutturi meo Nos quorum ubi sponsa sedi et fructus eius
 pausat pausamus per de summo gustu pa-
 tris familias glorificantes quod nos ad ta-
 les epulas inbi tunc spiritum carnis ihm
 christum dominum nostrum: qui est bene-
 dictus in secula. Amen. **Sermo**

Sermo xlix

Intravit me in cellam vinariam: et
dimavit in me civitatem. Ut quidem pro-
positi capituli videtur sonare lutea? ha-
bito pro bonis dula admodum famili-
arum colloquio cum dilecto illo abeunte sponsa
ingredi ad adolescentulos: aspectu ipsius
assatuque infecta atque accensa quatinus
ebrie similis appaeret. Et qui illis stu-
pentibus novitatem et quentibus cau-
sa: rindit mirum esse minime si vino estu-
aer. quoniam cellam vinariam intrasset. Et
similiter ita. Sed in ipso quoque non
negat ebriam sed amore non vino: et
quod amor vini est. Intravit me in
cellam vinariam. Cum puerus est sponsus et
sponsa ad ipsum sponsum dicit: tunc sponsa
dicitur a dilecto a quo diligitur anima mea inquit
loquens non de ipso adolescentulis: et ge-
noiat. Ut quidem proposita ratio quia et
sponse amantem atque dilectum conveniat. Vni
familiarius quod ad se est amoris nominibus:
et adolescentulum tanquam disciplina digne-
tibus opus sit ruerendo primi vocabu-
lo maiestatis. Intravit me in cellam
vinariam. Quenam ista sit cella vinaria
probat dicit: quia dixit me in celo. Tamen
si ad eandem primitivam referat sermo cum
impleti spiritu sed discipuli musto ebrii a-
pplo putarent: tunc tanquam amicus
sponsus pro sponsa stans petrus in medio
eorum: non inquit sicut vos estimatis
hinc hebrum sunt. Attende intum quod non
omnes ebrios: sed ebrios sicut ab illis es-
timati sunt denegavit. Erant enim ebrii:
sed spiritu sancto non musto. Et qui testificaretur
ad plebem ruerat se in cellam vinariam in-
ductos fuisse: rursum petrus pro omnibus

Sed hoc est aut quod dicitur et prophetam io-
hel. Et est in novissimis diebus dominus.
Effusa de spiritu meo super omnem carnem: et
prophetabunt filii viri et filie. Juvenes viri
visiones videbunt: et senes viri somnia
sompnabunt. An non est videtur cella fuisse
vinaria illa domus in qua erat dicitur per co-
ngat? cum factus est repente de celo sonus
adventus spiritus vehementis et imple-
totam domum ubi erant sedentes: adimple-
et prophetam iohel. Et nonne vniuersi cor-
porens mebant ab ebrietate domus illa
et a torrente vite voluptatis potatus.
dicitur inquit quibat? quoniam intravit me in
in cellam vinariam. Et et tu quod si cella
tuo spiritu meum soba et uacua: auris oris
domus solus intras: et stans coram deo
ad vnum aliquod altibus celi ianua tangas
sa desiderii manui: et primitus digne so-
ru tua penetrante deuotione. si de celo
iusti penetrat celos. in ipsorum pinnaculis
ferendus deploret miseras et calamita-
tes quas patitis aerebus suspiris et ge-
mitibus inenarrabilibus prodio uicinis
flagites pietatis: si inquit hoc egredere confido
in eo qui dicit. petite et accipietis quia
si pleueauis pulsans non eritis uacuis.
Verum cum te nobis reddideris pleni gratia
et caritate ut poteris spiritu fuens diffimi-
lae munus acceptum quod sine inuidia con-
cibus. eis quod omnibus in gratia quod data est tibi
non modo gratias. sed fortassis eam admiran-
dus: poteris et ipse dicit et uacat pres-
tati. quia intravit me in cellam vinariam.
tatum cautus esto non mente sed in domino gloriari.
Nec enim donec domum quoniam spiritus prodire
dixerim de cella vinaria: cum sint alie

penes sponſu alle uel apotece diuſa
 ſe r'condita hntes dona caſtratu. p'm
 diuinas gl'e eius: de quibus cellis me
 nū me alibi lacus diſputaſſe. **N**ōne
 h'condita ſūt inquit apud me et ſigna
 ta in theſauris meis. **E**go p diuſitate
 cellarū diuſiones g'uarū ſūt: et vnicuique
 manifeſtatur ſpūs ad utilitatē. **E**t q'q'
 alij d'c' detur ſmo ſap'ie. alij aut ſmo ſc'e.
 alij uō p'ph'ia. alij grā cūcaonū. alij
 grā liguarū. alij inſp'itaco ſermouū.
 alia q' alijs h'is ſimilia: nō tū quifq' hor
 p' h'udemodi d'ca potuit q' fuerit in
 ductus in cellā v'itaria. **E**t alio h'pe
 cellis ſiue theſauris iſta ſumūt. **E**t ſi
 q' orando optineat mēte excedē mid
 diuinū archam ſecretū v'ū mor' i' deat
 diuino amore uehementiſſime flagus et
 eſt'uas iuſtiae zelo: nec nō et in cūctis
 ſpūalibus ſtudijs atq' officijs p' nimiu
 feruens ita ut poſſit d'ca conculur cor
 meū in me et in meditatione mea ex
 ardeſcet ignis. **I**s plane cū ex cūctis
 habūdania bonā et ſalutarē v'ū leniae
 rucnē capulā recepit: in cellā nō imēto
 p'hibetur v'itaria inſiſſe. **C**ū em duo
 ſūt b'c' conplacōis exceſſus. i'ntellā v'ū
 alter in aſſen. v'ū in lucē al' in feruore.
 v'ū in agnōne al' in deuocōne. **P**rius
 ſane aſſen. et p'ctus amore calens et
 ſancte deuocōne in ſuſſo. etiā et vehe
 mens ſp' r'pletus zelo. nō plane aliūde
 q' cella u'itaria r'portant. et auq'q' cū ho
 rū copia ſurgit ab orōne donat. p' in uer'te
 loqui q' in'troduit me i' in cellā v'ita
 riā. **S**ed **Ordinauit in me cūctatē.**
Oio nōcē. **I**mporbilis ſtaudē abſi ſc'a

ē zelus. **V**bi g' uehemens emulatio i
 maxime diſcreao n'ia. que ē ordiā
 cūctans. **S**emp quidē zelus minus abſq'
 ſc'a efficac. nūq' v'ulis inuenit. ple
 riq' aut et p'ncioſus valde ſentit. **Q**uo
 igit' zelus feruidior ac uehementior ſpūs
 p'fuſior q' cūctas couglanacōi opus ē
 ſc'a: q' zelū ſup'nat. ſp'm temper. ordiat
 cūctatē. **P**inde ſane ne t'p' u'nia et i
 portabilis pro impetu ſpūs q' e cella vide
 v'itaria r'portante p'ſertim ab adoleſcentul
 ſponſa timeat. u'ig' q' diſcreao nō ē.
Sc'a ſe p' accepſſe: id ē ordiā cūctatis.
Diſcreao quippe d'm b'cti ordiā p'it.
 ordo modū h'uit et decore: eā et p'petuē
 demq' aut **Ordinacōne tua p'ſeuar' d'ca:**
 d'c' i' u'itate appellans. **E**t g' diſcreao nō
 tā ſc'a q' modeſt'ie quedi. et auriga
 i' u'itū. **O**rdinat' q' affectuū et morū doc
 tr' **Tolle hanc et u'it' u'itū e'it.** **I**pā q'
 affectō n'alis in p'turbacōne magis cōu
 tetur: ex'minūq' nē. **Ordinat' in me**
cūctatē. ſc'a ē aut h' cū in omā quofdā de
 dit ap'los quofdā aut p'ph'ias. alios uō
 abāgelistas. alios paſtores et doctores
 ad cōſumacōne ſc'ōū. **O**portet aut ut
 hos omīs v'na cūctatē liget. et cōtēpet in
 v'itayē corp'is x'pi: q' m'ime omō ſc'e
 potuit ſi ipā nō fuit ordinata. **N**ā ſi
 ſuo quifq' ſc'at' impetu ſc'dm ſp'm quē ac
 cepit et ad q'cuq' uolet in diſcreant' p'ut
 aſſiat' et nō rōnis iudicō cōuolūt dū
 ſibi aſſignats officio nemo cōtētus e'it.
Somō o'ia in diſcreant' adm'ſſōne accep
 tabūt p' nō plane v'itatis e'it ſed mag'ſ
 confuſio. **Ordinauit in me cūctatē.**
Vt et in me d'ns ih'us tantillū ordinat

cautans qd dedit: et sic in cure sint vni
usa q̄ sūt ip̄ius utri q̄ mei potissimū
positi seu officii eē constitute an oīa curē:
sed sane ita id p̄us utri ad mltā q̄ m̄
sp̄at̄ nō attinent affiaar amplius. Nō
em̄ sp̄ qd̄ p̄us curādū id eā diligendū
eīr amplius: cū sepe qd̄ p̄us ē ad solu
atūdmē. minus sit ad utilitatē: ac p̄ h̄
minus eē oporteat et maffcū. Frequēter
p̄inde qd̄ ex munito sp̄om̄ de iudicio
post habetur: et qd̄ v̄itns iudicat sp̄o
nendū. id cuius amplectendū ordo pos
tulat. cūm̄tis. Nōne ubi gr̄a ex munito
maibit in cūa oīm v̄m̄. Nā q̄ q̄ forte
huic stultis op̄i quo minus ip̄e in ui
gilē digne et utilit̄ p̄uibus p̄eḡdo: et
si ex cūitate fortassis id facē videar: ordi
tamē rō nō consentit. Quod si an̄ oīa
h̄c ut debeo huic intendo cūe. nō aut̄
ad maiora gaudeo dei lucē q̄ p̄ altm̄ sc̄i
forte comperō: parer me ordinē cau
tatis ex p̄te tenē: ex p̄te neq̄quā. Si
uō me ad id amplius qd̄ specialius in
cūbit sollicitū et nichilomin⁹ ad illud
qd̄ maius ē magis affc̄m exhibeam:
v̄ibiq̄ profecto inueniar cūm̄tis ordinē
assecutus: et nō ē cur dice nō possū eā
ip̄e quia ordinauit me cūitate. Si at̄
dicas diffiale q̄ q̄ plus alieno gaude
magno bono q̄ ip̄o p̄uo: adūtes de l̄
ex h̄ excellētiā gr̄e apud sponsā: qm̄
et nō cuilibet aut̄ dice sit quia ordiat̄
in me cūitate. Quae facies deaderūt
quorūdā v̄m̄ mō ad hūc sermōrē. Nā
alta suspiria testant̄ h̄sticiā aīorū: con
sōrū dīrectionē. P̄m̄m̄ meacentes
nosmetip̄os nobis sentimus aliqui

ntm̄ pro m̄e mystōnis a gyp̄ienā.
q̄ rara sit v̄tus aliene nō mude v̄tū
ne dū gaude ad illā: ne dū eā t̄do
plus q̄ ad p̄ā queq̄ stulā: q̄ to se
pendeēt in v̄tute supatū. Adf̄ modi
cū lumē in nob̄ ē fr̄es: q̄ quot de nob̄
ita sentim⁹. Ambulem⁹ dū lucē h̄c:
ne tenebre nos comprehendāt. Ambu
laē p̄ficiē ē. Ambulabar aplūs q̄
dicebat. Non arbitror me cōp̄hē
disse. Et addit. Vnū aut̄: q̄ r̄q̄ o
bliuiscens ad ea q̄ an̄ sūt me extendo.
Quid ē vnū aut̄. Vnū aut̄ inquit:
q̄ r̄m̄asit in: ad r̄mediū. ad sp̄em
ad consolacōnē. Quid illud. Cūc
r̄ sūt uideliḡ obliuiscens ad ea q̄ an̄
sūt me extendo. Magna fiducia: q̄
magiū elōnis vas p̄f̄m̄ abnuens
p̄f̄m̄ fatetur. Ergo nō ambulāntē
sed sedentē amoris tenebris cōp̄hēdi
p̄iculū ē. Et quis sedens n̄ q̄ nō uat̄
p̄ficiē. Id caueto. Et si morte p̄ocu
patus fuis in r̄frigeio eis. Dices deo
Imp̄f̄m̄ meū uiderūt oculi tui. et
in libro tuo om̄s s̄bent. Qui om̄s.
p̄f̄o qui in desidio proficiendi iuei
ūt. Seq̄ em̄. Dice formabūt: et ne
mo in eis subaudis p̄bit. Dice p̄ficiē
intellige: q̄ si morte p̄ocupati fuerūt:
meo qd̄ sibi de est sūt. Formabūt: et
nemo in eis in formis r̄līquet. Et
quōd eis ē proficiē possū: qui sūt profi
cienti in uideo. Si uides qd̄ in uideo:
sentis. sed nō consentis. Passio ē qm̄ sa
nanda: nō actio condempnanda. Tūc
nō illic r̄fideas. iniquitatē medūne i
cubili tuo: q̄li uidet̄ foueas morbi.

satisficiat pesti psequatis in fonte: bñ
 ab illo gesta calumpniando depmendo
 pñtando atq; impediendo gerenda.
 Moqn nō nocet abulanti et extendet
 se ad meliora: qd iā nō ipse opatur. si qd
 hñcat meo pñm. Non dñpnao illi q
 nō dat memb' sua inquitat: nō lin-
 gua ad dethendū n' quidq; rliq; corpis
 ad ledendū nocēdū ue a quo nō: magt
 aut confidit sic se eē male affm et
 molitū ex longo uauū confitendo flēdo
 orando conat' expellē: et tū nō puat
 maior inde adōnis atq; apud se hūilior
 inuenit. Quis sanū sapiens horēm dap-
 ner: q ad nō didicit minus eē et hūil' corde.
 Abstrut iueniat' exys salutis imitator
 saluatoris spm' ecclē dñi mri: qē deus
 bñdctis in sctā amen

U Desfortitan ex-
 pectatis tetari
 sequenaa: expli-
 citū putantes u
 sculū q nouissie
 trtabant. Verū
 ego aliud molior. Habeo em' ad uolū
 apponā de fragmentis hesterni cōmūq'
 q in colligētūne puerit. pibūt autē:
 si nulli apposico. Nam si ea uolueō ha-
 be solus: ipse pibo. Nolo pñde vram
 illis q bñ noui fraudāe in gluuem.
 pferm ai sint de ferculo cūctans: eo
 dulaa quo subtilia: eo sapida. q mi-
 nuta. Moqn cont' nam' cūctate ē ual-
 de minus de ipā cūctate fraudāe. Itaq;
 hñc sū Ordinauit in me cūctate. Est
 cūctas in actu: ē in affcū. Et de illa qdē
 q opis ē puto eē datā legem hoimib'?

mandatū q formatū. Nam massā
 quis ita habeat ut mandat'. Ergo
 illa mandat' ad mtrū: qta in pñmū
 dat'. Et mtrū quidē profectūq; uitā
 p pñtē expiri diuina posse qm nō ne-
 grimus: sed plane cōsumadnē defen-
 dim' futūe felicitati. Quō p iubenda
 fut' q implenda nullo nō cat'. Aut
 si placet tibi magis de affcūali datū
 fuisse mandatū: nō inde cōtendo: dū
 aatescas et tu in q nūme in uita ista
 ab aliquo hoim possit uel potueit ad-
 implei. Quis em' sibi arrogat id au-
 deat: qd se paulus ipse mai' fatetur
 nō cōphendisse. Preter latuit pceptōre
 pcepti pondus hoim excedē uires: sed
 iudicauit utile ex h' ipso sue illos i suffi-
 aenae amouei: et ut scirent sane ad
 quē iustiae finē mli p uibus oportet.
Ergo mandando impossibilia nō p
 uauitōes hoies fecit: sed hūiles: ut
 oīne op' obstruat' et subditus fiat oīs
 mūdus deo: qd ex opibus legis nō ius-
 tificabi oīs cōā illo. Accipientes
 quippe mandatū et sencentes defm'
 clamabimur in celū. et misēb' mri d' q
 et sciemus in illa die quia nō ex opib' q
 iustiae q fecimus nos: si suā miam
 saluos nos fecit. Atq; h' dixerim si qdē
 consenserim' affectualē legem fuisse
 mandatā. Sz actualid' pōnis con-
 uemē inde l' maxime appare' uidet'.
 qd ai dixisset dñs Diligite innocos
 uos: mor' de opibus in fert bñfacite
 hñs qui oderūt uos. Itē sēptua. si
 esuriet inimic' tuus: aba illū. Si
 sticēt: potū da illi. Et h' de actu hñs:

nō de affū. **S**z audi uem dñm eadē
de sui dilcōe mandātē. **S**i diligitis
me māt: sermones meos seruate.
Alx quoq; hī ad opa mittim: p mūt
tā obseruāā mādatorū. **S**upuaque
aut de ope monuisset: si m affcōe iā
fuisse dilcō. **S**ic te q; nātē ē et illud
accipe qd iubeis dilige p̄mū tuū
sicut te ipm: et si nō ita apte exp̄ssū
sūt. **A**n nō demq; sans t̄ eē iudices ad
implendū illud de p̄mū dilcōne mā
datū: si id p̄fē obserues māt om̄ hōi
nē de lege nē p̄sct̄ qd ē nō uis fieri
aln ne feceris. **E**t uem illud. **Q**uecūq;
uolitis ut faciant vbi hōies et uos
facite ill. **R**egū: dico ut sine affcōe
sum: et corde grido solas moueam?
man⁹ ad opa legi m̄ alia q̄ d̄sct̄
ap̄līs magna et ḡua hōm mala:
h̄ quoz am̄neratū sūt affcōe s̄z eē.
Sz ē affcō q̄ aīo ḡigit: et ē q̄ rō ē
gūt: et ē q̄ condit sapia. **P**̄: ē q̄ ap̄l̄s
legi dei dicit nō eē subiecta: n̄ eē poss.
Sedā q̄ p̄bz e r̄gione consensiente
legi dei q̄ bona ē. **N**ec dubiū distae
a se cōtenosam et cōsentaneā. **L**oga
tio t̄ia ab ut̄q; distat: q̄ que et gustat
et sapit qm̄ suauis ē dñs: p̄mā eli
minas sedam r̄munerās. **N**ā p̄ma
qd̄ dulas sed turpis: 2^a s̄iam sed
fortis: ultima pinguis et suauis ē.
Igit̄ p̄ sedat̄ opa fiūt: et in ip̄a caritas
sedet. **N**on illa affcūal que sale sap̄te
condita pinguescens magnā mēn
mportat m̄litudinē dulcedis dñi:
sed quedā p̄cius actualis q̄ et si nōdū

dula illo amore suauit̄ fiat: **A**dore
t̄i amoris ip̄ius uehementer accēd:
Nolite aut dilige ūbo neq; lingua:
Sope et uitate. **V**ides quō aute me
dius m̄ cedit m̄ uiaosū et affcūosū:
ab ut̄q; p̄t hanc distinguens actu
alē et salutiferā caritatē. **N**ec linguae
menacantis in hanc dilcōne rapit̄ fic
tū: n̄ cursū affcūentis erigit sap̄te
gustū. **O**pe inquit diligamus et
uitate: qd̄ uidelz moueam: ad bñ o
pandū magis quodā uiuide uitat̄
impulsū: q̄ sapide illius caritatis affcū.
Ordinauit in me caritatem. **Q**uā
putas hauri. **U**trūq; sed ordine oppo
sita actualis in ferora p̄fert: affcūal
supiora. **E**tē in bñ affcūta mente nō
dubiū ūbi causa qm̄ dilcōm hōis dei
dilcō p̄ponat: et in hōibus ip̄is p̄fer
tiores in firmioribus: celū h̄c et̄nis
temporibus aīa carni. **A**tt̄ in bñ o
dinata actione: sepe aut etiā s̄z ordo
oppositus in uentur. **N**ā et c̄m p̄mū
curā et plus urgem: et plures cau
pau: et in firmioribus s̄ibus dilige
aou sedulitate assistimus: et p̄a h̄c
magis q̄ celi glorie. iue h̄uam̄tatis
et ip̄a n̄citate intendimus: et tyaliū
inquietudine curarū b̄y sentie de e
t̄nis p̄mittim: et l̄gioribus m̄i cor
poris: postposita aīe aīa pene ad̄muc
in feruim: et ip̄is demq; in firmioribus
memb̄is nr̄is habūdancōe honore
uīr̄ s̄iam ap̄l̄i cōdamus: p̄l̄ quedā
facientes ūbū dñi de quol̄is. **E**t̄
nouissim̄ p̄mū: et p̄mū nouissim̄. **C**

Orante demq; hoïem deo loqui quis dubitet. Quocens tñ inde caritate iubente abducim^r et auellim^r p^r eos q̄ nra indigent oya uel loquela. q̄ nens pie redit negotiorū. tumultib⁹ pia quies quociens bona consāa pōt^r cōder ut oyi manū infudetur. quo nens pro am̄strandis tremis iustissē ipis sup sedemus celebrandis missarū solempnis. **Ordo** p^rosterus: sed necessitas nō hēt legē. Agit g^r suis actualis caritas ordinē ut p^ruffamilias uisionē incipiens a nouissimis: pia tte et iusta que nō sit accept^r psonarū. nec pna consid^r r^rā. sed hoim nūtas. **At** nō ita affāialis. Nam ap^rmis ipā duat ad originē. Est em̄ sapia p^r utiq; queq; rō sapūt. pro ut sūt. ut ubi grā ^{affrū} q̄ plus nā hēt plus quoz ipā assenat. immota minus. mīma mīme. Et illū qdē ordinē caritatis uelitas fiat. hūc aut uitas caritas uendicat sibi. **Nā** et uia mhor ē caritas: ut q̄ indigent ā pl⁹ accipiant pus. et rursū in eo cura appacat uitas. si ordinē teneamus affrū q̄ illa rōne. **Tug** si diligas dñm deū tuū toto corde tuo. tot^r anima. tō uitate tua. et amorē illū quo cōtenta ē caritas actualis/affrū feruenaon. tñ siliens ipō. aming diuino amore ad q̄ is ē g^rus accepto. in plenitudē sps totus ignescas. sapit t̄ pfecto deus. et si nō digne dño putē. qd utiq; t̄ p^rst. est omni caritē. tte pro ut tuū saxe ē. **Demq;** sapiēs ead ipē et tu tibi pro ut es. cū te senseris ml hēe prozsus vñ te ames n̄ in q̄tū da es. q̄ppe qui totū

vñ amag^m illū effuderis. sapiēs inq; t̄ pro ut es. cū ipō ex pimento amoris tui et affois q̄na ad tempm habes nichil dignū te eē in uerēs qd ul atepō amet. n̄ p ipm q̄ sine ipō nichil es. **Jā** uō p^rim⁹ q̄ te oportet dilige tāq; te ipm. ut t̄ et ipē sapiat p ut ē. haur aliud p^rctō sapiet q̄ tu tibi q̄ idē ē qd tu. **Est** em̄ homo. Qui itaq; te nō diligit n̄ quia diligit deū. consequent omis qui simili diligit eū diligit tāq; tempm. Porro inimicū hoïem qm nichil ē pco qd nō diligit dñm. nō potes quidē dilige tāq; tempm. q̄ dñm diligit. Diliges tñ ut diligit. Non ē aut id ipm dilige ut diligit. et dilige quia diligit. p^rinde ut tibi et ipē sapiat prout est. sapiet t̄ nō quidē qd ē qui utiq; nichil ē. sed qd futurus forsitā ē qd est ppe nichil quippe qd ad p̄ndet sub dubio. **Et** em̄ de quo constat qd ad amorē dei nō sit demceps r̄diturus sapiat tibi nāe ē nō ppe iā nichil sed nichil ex toto. ut pte qui metū nichil ē. **Ilo** igit^r excepto qui nō mō iā nō dilige⁹ in sup et odio habendus ē s^m illud nō ne qui oderūt te dñe oderūt et sup inimicos tuos tabescebā. **De** cetero nulli uel inimicissimo homini negae quātula. nūq; affcū caritas ābiaosa pmittit. **Quis** sapiens et mtelliget her. **Da** m̄ hoïem qui an̄ omnia quidē ex se toto diligit deū se uō et proxmū in q̄tū diligit ipm. inimicū aut tāq; aliqui forsitā dilecturū. porro parentes caris sue germinas p uam spūales uō e ruduores suos p^rfusus p grām. atq;

in huiusmodi ad certam aequam dei ordina-
to intendat amore. Despicens firmi-
suspicans celum utens hoc mundo tamquam
non utens. et tamen utenda et fruenda
inimico quodam mentis sapore discernens
ut historiam transiit. et ad id dicitur
quod opus et prout opus est curat. et et-
na desiderio amplectatur etiam: talem
igitur da in hominem et ego audacter illi
sapientem pronuncio: cui nimirum queque
re uera sapiunt prout sunt: et uirtute
atque fecunditate competit gloriari et
dicere quod ordinavit in me caritatem. Et
ubi ille: a quibus ista. Quod fletus dico.
quousque odoramus. et non gustamus
perspicientes primum et non apprehendentes.
suspirantes et de longe salutantes. O
uirtus carum primum. carum finis. uideo
te sed in te non sumus. carne retentus.
sed non dignus amicum pariter odens. O
sapientia quam attingis a fine usque ad finem
fortiter in instituentis et continentis.
et disponens omnia suauiter in beandis
et ordinandis affectibus. Dige actus
nros prout nra et tyalis naturae posuit.
et dispone affectus nros prout tua uirtus
eterna requirit: ut possit unusquisque nram
sentire in te gloriari et dicere quod ordinat
in me caritatem Tu es enim deus et dei
sapientia ipse sponsus carum dominus noster. deus

uirtus et salus. **H**
uirtus me flo-
ribus. stipate
me malis. quia
amore languet.

Crescit amor: quia in certum amoris
plura solito processerunt. Vides siquidem
quanta hac uice non uidentur tamen: sed
et colloquendi copia fuit. Ipsa quoque
uisio apparet vultu inducitur sermone.
et sermo iocundior: et sermo animo lo-
gior atque prolixior. Nec solum oblectatio
colloquio: sed gloriatio et primum. Ad
hoc eius quod desiderauerit refrigerata et
umbra abata fructu: potata calice.
Nec enim sitibunda putanda est et effusa
cella uirtutis: in qua se inducta modo
nouissime gloriatur. Immo uero sit-
ibunda: quoniam qui bibit me inquit ad-
suet post ista omnia sponso more suo
secedente: illa languet amore se u-
lber. id est per amorem. Quo enim gratia
cripta fuerat primum: eo postmodum
absentiam molestioris sensit. Subir-
itio nempe reliqua amas augmentum
desiderij est: et quod ardens desiderans
caries egrius. Rogat primum ista in-
terit odorem florum atque fructuum
confoeci: quousque demum rutatur quod
molestissime sustinet demorantem.
Atque is ordo sermonum. Nunc iam primum
lem fructum qui in ipsis est: spiritu duce
uirtutis temptem erue. Et si uirtus
etiam sermone huiusmodi rapitur loquens: nos
in floribus fratribus quod designati sumus:
sed et quousque conuasi de seculo in toto seculo.
In floribus quidem nouella et tenebra
ad sapientiam consilio demonstratur.
in fructibus uero proficiendum fortitudo:
et maturitas perfectio. hinc stipata
nra pergruas et fructificans cui uirtus